DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ODBUDOWY

WARSZAWA Nr 5 4 KWIETNIA 1949

TREŚĆ:

27

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 17 lutego 1949 r.

(L. dz. VI/W2/683/49.)

W związku z reorganizacją akcji szkoleniowej i powołaniem z dniem 1 stycznia 1949 r. Państwowych Ośrodków Szkolenia Zawodowego w ramach, w których prowadzone są szkoły i kursy typów określonych instrukcją, ustanawiam i ustalam działanie następujących Państwowych Ośrodków Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Odbudowy:

I Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Warszawa, Karolkowa 56,

II Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Bytom, Katowicka 35,

III Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Wrocław, ul. Jana-Władysława-Dawida 5/7,

IV Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Wrocław — Karłowice, ul. Przybyszewskiego 63/77,

V Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Jarosław, Poniatowskiego 13,

VI Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Szczecin, ul. Mazurska 7,

VII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Rokossowskiego 18,

VIII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Kielce, ul. Sienkiewicza 44,

IX Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Sandomierz,

X Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Poznań, ul. Palacza 142,

XI Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Mińsk Mazowiecki, Al. Gen. Świerczewskiego 12,
XII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Mława, Marszałka Stalina 8,
XIII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Bydgoszcz, ul. Focha 25,
XIV Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Białystok, Sienkiewicza 77,
XV Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Toruń, ul. Sukiennicza 4,
XVI Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Gdańsk-Wrzeszcz, Ks. Miszewskiego 12/13,
XVII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Lublin, Królewska 15,
XVIII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Łódź, ul. Łąkowa 4,
XIX Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Olsztyn, ul. Mazurska 1,
XX Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Trzciel, Plac Zjednoczenia Narodowego Nr. 57,
XXI Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Warszawa, ul. Złota 58,
XXII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Świdnica, Sprzymierzeńców Nr. 1,
XXIII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Kielce, Czerwonego Krzyża Nr. 3,
XXIV Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Kraków, Smoleńska 9,
XXVI Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Rzeszów, 3-go Maja 7,
XXVII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Studzieniec, pow. Skierniewice; woj. Łódzkie,
XXIX Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Warszawa, ul. Hoża 88,
XXX Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Lisków, pow. Kalisz, Woj. Poznańskie;
XXXII Państwowy Ośrodek Szkolenia Zawodowego — Katowice, Krasińskiego Nr. 8b.

Państwowy Ośrodek Korespondencyjnego Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Odbudowy — Warszawa, Mokotowska 3.

Jednocześnie zarządzam natychmiastowe ścisłe stosowanie i przestrzeganie wydanej instrukcji, normującej organizację i gospodarkę powyższych Ośrodków w roku 1949

Wszelkie wydane dotychczas w tym względzie przepisy tracą tym samym z dniem dzisiejszym swą moc. —

Za Ministra: **Inż. St. Pietrusiewicz**

28

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 12 marca 1949 r.

o przekazaniu Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Łodzi sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów, przeznaczonych na budownictwo społeczne na obszarze miast Piotrkowa i Tomaszowa Mazowieckiego.

(L. dz. P. III 172/49).

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt. 2) dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109) przekazuję Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Łodzi sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów, które zostaną przeznaczone na budownictwo społeczne w latach 1949—1950 na obszarze miast Piotrkowa i Tomaszowa Mazowieckiego.

Minister: **M. Kaczorowski**

29

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 14 marca 1949 r.

w sprawie akcji oszczędnościowej w zakresie inwestycji, objętych Częścią 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r.

(L. dz. II/V Sekr./2862/49).

I. WYTYCZNE OGÓLNE

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 roku o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 r. — oraz zgodnie z wytycznymi Centralnego Urzędu Planowania z dnia 28 lutego 1949 r. — zarządzam wprowadzenie począwszy od 1949 r. w zakresie inwestycji objętych Częścią 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r. — stałego i powszechnego systemu oszczędzania.

Akcją oszczędnościową objęte są wszystkie bez wyjątku inwestycje. Nie jest oszczędnością z samej istoty rzeczy redukcja planu rzeczowego i mechaniczne skreślenie obiektu inwestycyjnego. Oszczędności powinny być uzyskane:

1) przez właściwą lokalizację inwestycji, celowe i oszczędne programy użytkowe, celową i zgodną z obowiązującymi normami i standardami oraz zarządzeniami oszczędnościowymi dokumentację techniczną,
2) przez usprawnienie wykonawstwa przy pomocy mechanizacji, oszczędnej gospodarki materiałowej i gospodarki robocizną, stosowanie współzawodnictwa pracy, akordów i t. p.,
3) przez komasację inwestycji, gwarantującą ten sam efekt gospodarczy i społeczny,
4) z innych źródeł.

Szczegółowe wytyczne oszczędnościowe podają dalsze ustępy niniejszego zarządzenia.

II. DOKUMENTACJA TECHNICZNA.

1. Lokalizacja inwestycji.

Należy poświęcać pełną uwagę pracom nad lokalizacją inwestycji. Właściwa i w terminie dokonana lokalizacja umożliwia celowe i oszczędne opracowanie programu użytkowego.

2. Program użytkowy.

Program użytkowy opracowuje użytkownik w oparciu o następujące dane:

1) ilość zatrudnionych osób,
2) zadania, jakie inwestycja ma spełnić na odcinku gospodarczym i społecznym,
3) obowiązujące normy i standardy oraz zarządzenia oszczędnościowe.

Program użytkowy musi być przy inwestycjach większych zatwierdzony przez Departament Polityki Budowlanej, przy mniejszych — przez organa II-ej instancji Ministerstwa Odbudowy.

Zakres inwestycji większych obejmuje kubaturę od 10.000 m^3 wzwyż, bądź kwotę inwestycyjną od 50 milionów zł. wzwyż.

3. Dalsze prace nad dokumentacją techniczną.

Pracę nad sporządzeniem dokumentacji technicznej po zlokalizowaniu inwestycji i opracowaniu przez użytkownika

programu użytkowego j zatwierdzeniu go stosownie do pkt. 2 wykonują zasadniczo państwowe biura projektowe.

Państwowe biura projektowe i wszyscy projektujący bez żadnego wyłączenia obowiązani są przy opracowywaniu dokumentacji technicznej:

1) stosować ściśle sztandardy przestrzenne i wyposażeniowe, normy budowlane oraz okólniki i zarządzenia w sprawach oszczędnościowych, nawet w przypadkach, gdy programy użytkowe zawierają odchylenia od przepisów tych aktów normatywnych,
2) uwzględniać maksymalne wykorzystanie właściwości materiałów budowlanych;
3) używać konstrukcji najprostszych i stosować takie układy, które są najekonomiczniejsze i pozwalają przy najmniejszym zużyciu materiałów i siły roboczej stosować współzawodnictwo pracy i płace akordowe;
4) stosować jaknajszerzej elementy typowe i standaryzowane;
5) opracowywać wykazy materiałów i robocizny, a na tej podstawie harmonogram robót;
6) stosować dokumentację techniczną ograniczoną lub uproszczoną w przypadkach określonych zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 14 marca 1949 r. w sprawie zakresu dokumentacji technicznej — w oparciu o instrukcję finansową Ministra Skarbu.

4 Zatwierdzanie dokumentacji technicznej.

Dotychczasowy tryb zatwierdzania dokumentacji technicznej daje poważne opóźnienia, a w konsekwencji duże straty szczególnie na odcinku wykonawstwa i realizacji zadań oszczędnościowych, wynikających z norm, standardów, zarządzeń i wydanych okólników oszczędnościowych.

W związku z powyższym polecam Departamentom II, III i V Ministerstwa Odbudowy opracowanie w terminie do dnia 10 kwietnia 1949 r. nowego trybu zatwierdzania dokumentacji technicznej i zaprojektowanie w tej sprawie szczegółowej instrukcji. W nowej instrukcji należy uprościć drogę zatwierdzania i uwzględnić fakt, że dokumentację techniczną wykonują zasadniczo państwowe biura projektowe, jako organy wykonawcze aparatu państwowego, obowiązane z urzędu do ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów.

5. Szczególne zadania państwowych biur projektowych i Międzyministerialnej Komisji Koordynacyjnej dla Spraw Państwowych Biur Projektowych.

Państwowe biura projektowe — niezależnie od ram resortu, któremu są podporządkowane i form organizacyjnych — powinny kierować się wspólnymi zasadami na odcinku:

1) płac, honorariów i należności za wykonane prace;
2) zakresu dokumentacji technicznej niezbędnej do realizacji inwestycji;
3) uzgodnienia wytycznych rozdziału prac na poszczególne biura dla zapewnienia pełnego wykorzystania możliwości wykonawczych wszystkich biur.

Dla tego celu utworzona została Międzyministerialna Komisja Koordynacyjna dla Spraw Państwowych Biur Projektowych. Zadania najpilniejsze tej Komisji, biur i kierującego tą akcją Departamentu II Ministerstwa Odbudowy są następujące:

1) opracowanie projektów siatki płac, jako elementu umowy zbiorowej,
2) ustalenie norm wynagrodzenia dla opracowujących dokumentację techniczną, jako pracy akordowej, biorąc za podstawę norm wkład pracy osobistej a nie wartość finansową projektowanej inwestycji,
3) ustalenie norm, określających należność państwowych biur projektowych za wykonaną dokumentację, obejmujących koszty, o których mowa w pkt. 2) oraz koszty nakładowe,
4) ustalenie sposobów węwnętrznej kontroli dokumentacji technicznej — dla skrócenia postępowania przy zatwierdzaniu urzędowym.

Departament II Ministerstwa Odbudowy przedłoży mi w terminie do dnia 31 marca 1949 r. sprawozdanie z dotychczasowych prac w powyższym zakresie oraz instrukcję normującą kontrolę wewnętrzną dokumentacji technicznej w państwowych biurach projektowych.

III. WYKONAWSTWO.

Dla przeprowadzenia akcji oszczędnościowej na odcinku wykonawstwa polecam Departamentowi III Ministerstwa Odbudowy dopilnowanie — w porozumieniu z jednostkami zainteresowanymi — w sprawach:

1) harmonogramów robót:

a) opracowania harmonogramów robót w skali lokalnej przez zjednoczenia lub oddziały przedsiębiorstw sektora uspołecznionego oraz ustalenia na lokalnych komisjach koordynacyjnych wytycznych współpracy stałej na tym odcinku;
b) opracowania przez przedsiębiorstwa budowlane — w oparciu o wykazy robocizny i materiałów — harmonogramów robót w celu wyeliminowania marnotrawstwa, zapewnienia ciągłości pracy, rozszerzenia sezonu budowlanego i uzyskania właściwej kolejności robót wstępnych, budowlanych w stanie surowym, instalacyjnych i wykończeniowych;
c) przestrzegania, by opracowane harmonogramy robót zapewniały płynne, bez przerwy, przekazywanie brygad robotniczych z budowy na budowę i stałe zatrudnienie sił roboczych w ciągu całego roku, a w szczególności takiego projektowania rozkładu robót, aby roboty wykończeniowe w budynku zamkniętym mogły być wykonywane w okresie zimowym;

2) kierownictwa robót i personelu administracyjnego:

by utrzymany był właściwy stosunek ilościowy personelu technicznego i administracyjnego do załóg roboczych;

3) organizacji i racjonalizacji robót:

by stosowano w najszerszym zakresie akordowanie prac indywidualnych i zespołowych, współzawodnictwo pracy oraz racjonalizację i pracę zespołową w zakresie murarstwa, ciesielstwa i innych robót;

4) wykorzystania sprzętu budowlanego:

racjonalnego wykorzystania sprzętu budowlanego, jego naprawy i konserwacji oraz prawidłowej gospodarki i przydziału sprzętu na poszczególne budowy;

5) gospodarki materiałowej:

a) by gospodarka materiałem na budowie była oszczędna, by na budowę wydane zostały wykazy materiałów, sporządzone na podstawie dokumentacji technicznej,
b) by prowadzono systematyczną kontrolę magazynową materiałów (kartoteka) i kontrolę zużycia materiałów na budowę;

6) **metodyki pracy w akcji oszczędnościowej:**
by wszystkie czynniki powołane do realizacji akcji oszczędnościowej stały się w pełni świadome, że:
a) akcji oszczędnościowej nie wykona się tylko zarządzeniami i okólnikami, że więc powołać do niej należy także wszystkich robotników i pracowników i wywołać u nich jej zrozumienie i chęć współpracy,
b) inicjatywa oddolna na odcinku oszczędności da pożądany wynik, jeżeli zarządzenia ramowe i szczegółowe będą uzgadniane w kontakcie bezpośrednim z czynnikami politycznymi, zawodowymi, społecznymi, brygadami pracy i wykonawcami zadań na każdym ich szczeblu,
c) akcja oszczędnościowa stanowić powinna stały temat narad wytwórczych, a inicjatywa i kontrola oddolna znaleźć powinny — obok współzawodnictwa — pełne zrozumienie wagi tych zagadnień,
d) twórcza inicjatywa realizatorska i wynalazczość robotników, majstrów i techników powinna być starannie badana, wykorzystywana i publikowana.

IV. ZADANIA DO WYKONANIA W ROKU 1949.

W wykonaniu cytowanej na wstępie uchwały Rady Ministrów Centralny Urząd Planowania ustalił dla Części 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r. oszczędność do wygospodarowania w wysokości 7,4% planu.

Rozdzielnik oszczędności na Działy Części 21 nie może być jednolity.

Zmniejszony procent oszczędności przyjęto dla Działu dokumentacji technicznej i przygotowania budowy i dla użyteczności publicznej.

Dla budownictwa pozostałego przyjęto normę oszczędności w wysokości co najmniej 8,68%.

Oszczędność 8,68% jest granicą minimalną i musi być uzyskana przy zastosowaniu podanych wyżej wytycznych.

Wymienioną oszczędność należy uzyskać zasadniczo bez redukcji planu rzeczowego, gdyż — jak już wyżej podano — redukcja planu rzeczowego z samej istoty rzeczy nie jest oszczędnością. Natomiast jeżeli chodzi o przypadki komasacji inwestycji i usług z inwestycji wynikających, bez umniejszania tą drogą efektu gospodarczego i społecznego, jaki powinien być osiągnięty, — można uważać odpowiednie skreślenie z planu rzeczowego jako oszczędność.

Akcja oszczędnościowa w drodze komasacji inwestycji i usług nie powinna przekroczyć granicy 2,8% planu. Należy ją przeprowadzać drogą skreślenia całych tytułów inwestycyjnych (np. przez właściwą lokalizację szkół w powiecie i komasację inwestycji i usług skreśla się jeden budynek szkolny).

Oszczędności należy realizować w/g podanych wyżej wytycznych a ponadto:
1) przez opracowanie programu oszczędnościowego dla każdej inwestycji powyżej 20 milionów zł,
2) przez opracowanie programów oszczędnościowych stosowanych generalnie dla obiektów mniejszych lub ich jednorodnych zespołów.

Programy oszczędnościowe opracowują inwestorzy i przedsiębiorstwa sektora uspołecznionego przy współudziale związków zawodowych, organizacji społecznych oraz załóg bezpośrednio zatrudnionych przy realizacji inwestycji, — pod nadzorem wydziałów odbudowy w urzędach wojewódzkich, bądź dyrekcji odbudowy.

W związku z akcją oszczędnościową Ministerstwo Odbudowy ustaliło szczegółowe rozdzielniki sum oszczędnościowych na poszczególne Działy Części 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r.

Jednostki dysponujące kredytami Działów, a mianowicie:

Departament	II —	odnośnie Działów	1, 2, 15
„	III —	„ „	3; 7 do 12 i 14
„	VI —	„ „	5;
Biuro Zakładów i Urz. Uż. Publ.	—	„ „	4,
N. K. O. W.	—	„ „	6 i 13

wydadzą szczegółowe zarządzenia bezpośrednio agendom II instancji.

V. TERMINARZ AKCJI OSZCZĘDNOŚCIOWEJ W ROKU 1949.

W terminie nieprzekraczalnym do dnia 10 kwietnia 1949 roku agendy II instancji nadeślą Ministerstwu Odbudowy (jednostkom właściwym dla danego Działu) szczegółowe wykazy przewidywanych oszczędności.

Zestawienia terenowe przywiozą do Ministerstwa Odbudowy referenci planu oszczędnościowego, a to celem udzielenia ewentualnych wyjaśnień i otrzymania instrukcji.

W terminie nieprzekraczalnym do dnia 22 kwietnia 1949 roku jednostki, dysponujące kredytami Działów, nadeślą rzeczowo i rachunkowo sprawdzone zbiorcze zestawienia do Departamentu Budownictwa.

Najpóźniej w dniu 28 kwietnia 1949 r. Departament Budownictwa przedstawi mi do aprobaty zestawienia planowanych oszczędności Części 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r.

Minister: **M. Kaczorowski**

30

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY
z dnia 14 marca 1949 r.

w sprawie zakresu dokumentacji technicznej, wymaganej dla upłynnienia środków finansowych przy realizowaniu inwestycji, objętych Planem Inwestycyjnym na rok 1949.

(L. dz. II/2 V Sekr/3298/49)

1. Stosownie do instrukcji, wydanej przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Kontrolą Państwową w sprawie finansowania i kontroli inwestycji, zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym, oraz do zarządzenia Ministerstwa Odbudowy z dnia 27.I.1949 r. L. dz. II/W1/667/49 — celem upłynnienia środków na sfinansowanie inwestycji z planu na r. 1949, inwestorzy obowiązani są przedłożyć w oddziałach banków finansujących inwestycje odpowiednią dokumentację techniczną i prawną.

Powołana na wstępie instrukcja Ministerstwa Skarbu rozróżnia 4 grupy inwestycji w zależności od zakresu wymaganej dokumentacji technicznej dla każdej z tych grup, a mianowicie:

Grupa I — inwestycje, niewymagające dokumentacji technicznej, tj. polegające na dostawie maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych, sprzętu, inwentarza, zakupie nieruchomości oraz nakładach na studia, projekty i kosztorysy.

Grupa II — inwestycje zwolnione z dokumentacji technicznej, tj. takie, które bez uszczerbku dla wykonania planu mogą być prowadzone na podstawie opisu technicznego, jako rozwinięcia założeń technicznych i technologicznych planu inwestycyjnego.

Grupa III — inwestycje, wymagające w zasadzie pełnej dokumentacji technicznej, lecz w drodze wyjątku oparte o dokumentację uproszczoną.

Grupa IV — inwestycje, wymagające pełnej dokumentacji technicznej.

2. Pełną dokumentację techniczną, której założenie obowiązuje w oddziałach banków finansujących inwestycje, stanowi uzgodniony z przedsiębiorstwem kosztorys urzędowy, do którego jest dołączona umowa, a w szczególnych przypadkach — na żądanie banku finansującego inwestycje — należy również przedłożyć niepodklejoną odbitkę projektu zatwierdzonego lub przedstawionego do zatwierdzenia.

3. Przedłożenie przez inwestora pełnej dokumentacji technicznej, w rozumieniu ust. 2 niniejszego zarządzenia, oddziałom banków, finansujących inwestycje, wymagane jest w zasadzie dla inwestycji, zaliczonych w myśl instrukcji Ministra Skarbu do grupy IV, a w szczególności:

1) dla rozpoczynanych w r. 1949 nowych obiektów;
2) dla rozpoczynanej w r. 1949 rozbudowy, przebudowy, remontu kapitalnego lub odbudowy istniejących obiektów;
3) dla kontynuowania w r. 1949 robót, związanych z budową nowych obiektów oraz rozbudową, przebudową, kapitalnym remontem lub odbudową, które zostały rozpoczęte w latach poprzednich, o ile przedłożona dotychczas dokumentacja nie obejmuje przynajmniej całokształtu robót, będących w programie na rok 1949.

4. W uzasadnionych przypadkach, gdy zbyt rygorystyczne stosowanie powyższego przepisu mogłoby wpłynąć ujemnie na realizację inwestycji w czasie oraz gdy rzeczowe ograniczenie zakresu dokumentacji lub częściowe jej odroczenie nie przyniesie uszczerbku finansowego ani użytkowego — należy stosować dokumentację techniczną ograniczoną lub uproszczoną, przewidzianą — stosownie do instrukcji Ministra Skarbu — dla inwestycji grupy III, kierując się następującymi wytycznymi:

1) gdy inwestycja rozłożona jest na 2 lub więcej lat i realizowana jest etapami (oddzielne bloki, pawilony, ewent. skrzydła) pełna dokumentacja obowiązuje tylko dla robót etapu, będącego w programie roku bieżącego, pozostałe zaś etapy mogą być w całości lub w części zwolnione od składania dokumentacji w roku bieżącym;
2) gdy inwestycja w roku bieżącym będzie realizowana tylko w stanie surowym, — kosztorysy mogą być ograniczone tylko do robót, objętych planem 1949 r.;
3) gdy inwestycja polega na realizacji 2 lub więcej typowych obiektów (bloki mieszkalne, typowe budynki wiejskie itp.) obowiązuje złożenie dokumentacji tylko dla 1 typowego obiektu, przy czym należy dołączyć wykaz, zawierający miejsce położenia, ilość realizowanych obiektów oraz ogólną sumę zamierzenia;
4) gdy obowiązek uprzedniego przedłożenia dokumentacji technicznej w rozmiarach, określonych w punktach 1), 2) i 3), może uruchomienie inwestycji opóźnić, zaś stan zaawansowania prac dokumentacyjnych pozwala na prowadzenie robót — to dokumentacja uproszczona, przedkładana oddziałom banku finansującego inwestycje, obejmować powinna kosztorys przybliżony, sporządzony w nawiązaniu do instrukcji tymczasowej Nr 4/K (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 3 z r. 1949 poz. 13), na podstawie:
   — przybliżonego kosztu m^3 projektowanego budynku z procentowym podziałem na poszczególne elementy budowy;
   — projektu ogólnego dla użyteczności publicznej w zakresie wodociągów, kanalizacji i komunikacji miejskiej, melioracji oraz terenów zielonych zatwierdzony przez Dyrekcje Odbudowy (D. O.) i Wojewódzkie Wydziały Odbudowy (W. W. O.) lub Dyrekcje Osiedli Robotniczych (D. O. R.) z dołączonym zleceniem i umową wstępną, a w szczególnych przypadkach w odniesieniu do użyteczności publicznej — na żądanie banku finansującego inwestycje — również niepodklejoną odbitką projektu ogólnego;
5) gdy inwestycje wykonywane są sposobem gospodarczym, np. przez organa techniczne zarządów miejskich (wodociągi, kanalizacje, budowa jezdni i chodników, melioracje, roboty tramwajowe itp.) lub przez architektów powiatowych, kosztorys urzędowy może być zastąpiony skróconą wyceną kosztów budowy, zaopiniowaną przez D. O. lub W. W. O.

5. Inwestycje, wykonywane przez Ośrodki Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Odbudowy, zalicza się do grupy III inwestycji.

6. Następujące inwestycje zalicza się do grupy II i zwalnia się od obowiązku składania dokumentacji technicznej:

1) przygotowanie nowej budowy w zakresie odgruzowania i uprzątania terenu, układania kolejek roboczych, ogrodzenia i drobne roboty terenowe itp.;
2) rozbiórki w granicach do 10 milj. złotych na 1 obiekt;
3) dostawy materiałów, o ile wyczerpują program rzeczowy danej inwestycji (tytułu inwestycyjnego) na rok 1949, a stanowią część składową pewnego zamierzenia;
4) remont i odbudowa zagród wiejskich;
5) roboty ostateczne wykończeniowe, jak szklarskie, malarskie, tynki wewnętrzne itp., wykonywane przez Ośrodki Szkolenia Zawodowego, podległe Ministerstwu Odbudowy;
6) studnie wiercone i kopane;
7) roboty zabezpieczające budynków mieszkalnych i niemieszkalnych, zamieszczone w Dz. 1 Planu Inwestycyjnego, o ile globalny ich koszt nie przekracza 3 milj. złotych.

Dla wyżej wymienionych inwestycji grupy II dokumentację techniczną zastępuje w zasadzie krótki opis techniczny z podaniem charakterystycznych dla danej inwestycji wielkości, np.:

1) ułożenia 1000 m. b. kolejki roboczej 600 mm;
2) rozebranie 100 m^3 muru z cegły na zaprawie wapiennej;

ceny jednostkowej i kosztu ogólnego, zaś dla odbudowy i remontu zagród — krótki opis techniczny z podaniem ogólnego kosztu robót, opartego na oszacowaniu, poświadczonym przez architekta powiatowego.

7. Do grupy I, obejmującej inwestycje, niewymagające dokumentacji technicznej, zalicza się:

1) dostawy taboru tramwajowego, trolleybusowego, autobusowego;
2) dostawy taboru specjalnego dla zakładów oczyszczania miast; straży ogniowych, taboru transportowego itp.;
3) dostawy maszyn i sprzętu budowlanego oraz urządzeń dla celów prefabrykacji, wykonawstwa, badań laboratoryjnych i celów dydaktycznych;
4) dostawy narzędzi, maszyn i pomp oraz wszelkich innych wytworów przemysłowych typowych;
5) nakłady na studia, pomiary, projekty i kosztorysy oraz inne wydatki, związane z dokumentacją techniczną i prawną, zakupem nieruchomości itp.

W odniesieniu do inwestycji grupy I inwestor obowiązany jest przedstawić oddziałowi banku finansującego inwestycje krótki program nakładów inwestycyjnych z podaniem

danych ilościowych i kosztu ogólnego oraz dla inwestycji, wymienionych w punktach 1), 2), 3) i 4), z dostaw krajowych również — zlecenia, zamówienia, potwierdzenia dostawy i faktury.

8. O zaliczeniu inwestycji do grupy I lub II rozstrzygać będzie D. O lub W. W. O., zaś w przypadkach wątpliwych— Ministerstwo Odbudowy. Zaliczenie inwestycji do grupy III (zwolnienie od obowiązku przedłożenia pełnej dokumentacji) wymaga zgody Ministerstwa Odbudowy, któremu inwestorzy zgłoszą niezwłocznie — w oparciu o niniejsze zarządzenie — odpowiednie wnioski, zaopiniowane przez D. O. lub W. W. O.

9. Zaliczenie do grupy I lub II inwestycji z zakresu budownictwa mieszkaniowego dokonywać będą Dyrekcje Osiedli Robotniczych (D. O. R.) — zaś zaliczenia do grupy III (zwalniania od obowiązku przedłożenia pełnej dokumentacji) — Zakład Osiedli Robotniczych (Z. O. R.).

Minister: **M. Kaczorowski**

31

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 15 marca 1949 r.

w sprawie realizacji inwestycji samorządowych, umieszczonych w Planie Inwestycyjnym na rok 1949.

(L. dz. II/WI/3299/49)

1.Podkomitet Inwestycyjny Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w uchwale z dnia 16 lutego 1949 r. postanowił, że finansowanie inwestycji samorządowych, umieszczonych w Planie Inwestycyjnym na rok 1949, dokonywane będzie przez Polski Bank Komunalny.

Do czasu zorganizowania przez Polski Bank Komunalny pełnej sieci oddziałów wojewódzkich, Polski Bank Komunalny zlecać będzie finansowanie inwestycji samorządowych oddziałom Banku Gospodarstwa Krajowego w tych województwach, w których swoich oddziałów jeszcze nie uruchomił.

2. Dokumentacja prawna i techniczna dla wszystkich inwestycji, objętych częścią 21 Planu Inwestycyjnego na rok 1949, będzie podlegać akceptacji właściwej agendy terenowej II instancji Ministerstwa Odbudowy (D. O, W. W. O., a dla budownictwa mieszkaniowego — D. O. R.) z wyjątkiem inwestycji, dla których zatwierdzenie dokumentacji leży w kompetencji Ministerstwa Odbudowy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Do kompetencji właściwej agendy terenowej II instancji Ministerstwa Odbudowy (D. O., W. W. O. i D. O. R.) należeć również będzie ustalenie rodzaju potrzebnej w poszczególnym przypadku dokumentacji technicznej, zgodnie z wytycznymi w tym zakresie, zawartymi w zarządzeniu moim L. dz. II/W1/3298/49 z dnia 14.III.1949 r. w sprawie zakresu dokumentacji technicznej, wymaganej dla upłynnienia środków finansowych przy realizowaniu inwestycji objętych Częścią 21 Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

3. Zleceniodawstwo robót w zakresie inwestycji samorządowych Cz. 21 Planu Inwestycyjnego będzie leżało w kompetencji:

a) właściwej agendy terenowej II instancji Ministerstwa Odbudowy w odniesieniu do budownictwa właściwego (naziemnego), a ponadto budownictwa inżynieryjnego i użyteczności publicznej, jeżeli posiada ono znaczenie ogólno-państwowe lub przekracza techniczne możliwości wykonawcze samorządu;

b) właściwych organów samorządowych w odniesieniu do inwestycji użyteczności publicznej i komunikacji miejskiej (z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w ustępie a) oraz w odniesieniu do tych drobnych inwestycji samorządowych w zakresie budownictwa właściwego (naziemnego) i rozbiórek, które wykonywane będą przez organa samorządowe sposobem gospodarczym we własnym zakresie lub zlecane do wykonania i których koszt w każdym poszczególnym przypadku nie przekracza 5 milionów zł.

4. W odniesieniu do inwestycji, wymienionych w pkt 3 ust. a) — właściwe organa samorządowe przekażą w zakresie zleceniodawstwa swoje uprawnienia bezpośrednich inwestorów na właściwe agendy terenowe Ministerstwa Odbudowy (W. W. O i D. O.).

5. Inwestycje, wymienione w pkt. 3 ust. b) — prócz kontroli bankowej, poddane będą bieżącej kontroli D. O. i W. W. O., sprawowanej z ramienia Ministerstwa Odbudowy.

6. Ustala się następujące inwestycje samorządowe z zakresu budownictwa inżynieryjnego i użyteczności publicznej, dla których zleceniodawstwo będzie leżało, stosownie do pkt. 3 b) w kompetencji:

A. Zarządu Miasta stoł. Warszawy:

a) wodociągi i kanalizacje,
b) parki i tereny zielone,
c) melioracje,
d) rzeźnie i targowiska,
e) komunikacja miejska,
f) straż pożarna,
g) zakłady techniki sanitarnej,
h) ulice, mosty i wiadukty,
i) grobownictwo,

z wyłączeniem budowy trasy W-Z, Nowej Marszałkowskiej ulicy Kruczej i Szybkiej Kolei Miejskiej, które stosownie do przepisu, zawartego w pkt. 3 a), podlegać będą kompetencji właściwej agendy Ministerstwa Odbudowy.

B. Zarządu miasta Łodzi:

wszystkie inwestycje samorządowe użyteczności publicznej i budownictwa inżynieryjnego, objęte Planem Inwestycyjnym na rok 1949 z wyłączeniem budowy hoteli.

W zakresie inwestycji, wymienionych w punktach A i B, a zaplanowanych na terenie nowopowstających osiedli Z.O.R. czynności związane ze zleceniodawstwem winny następować po uprzednim uzgodnieniu z Zakładem Osiedli Robotniczych.

W odniesieniu do innych zarządów miejskich miast wydzielonych oraz powiatowych związków samorządowych, agendy terenowe II instancji Ministerstwa Odbudowy, po porozumieniu z zainteresowanymi organami samorządowymi, ustalą, które z inwestycji z zakresu budownictwa inżynieryjnego i użyteczności publicznej, zgodnie z pkt. 3 niniejszego zarządzenia, będą w zakresie zleceniodawstwa podlegać kompetencji właściwych organów samorządowych, a które zatrzyma agenda terenowa Ministerstwa Odbudowy, po czym odpowiedni wynik porozumienia przedłożą w terminie do dnia 10 kwietnia 1949 r. Ministerstwu Odbudowy.

W sprawach spornych rozstrzygać ostatecznie będzie Ministerstwo Odbudowy po zasięgnięciu opinii Kancelarii Rady Państwa i Ministerstwa Administracji Publicznej.

7. W wypadkach uzasadnionych posiadaniem przez zarządy miejskie organów technicznych o odpowiednim przygotowaniu, zgodne wnioski zainteresowanych zarządów miejskich i właściwych agend II instancji Ministerstwa Odbudowy odnośnie rozszerzenia zakresu robót, wymienionych w pkt. 3 ust. b), należy przedkładać do mojej decyzji.

8. W odniesieniu do m. st. Warszawy właściwym organem Ministerstwa Odbudowy są:

a) dla budownictwa mieszkaniowego — D. O. R. Okręgu Warszawskiego,

b) dla budownictwa pozostałego, umieszczonego w części 21 Planu Inwestycyjnego — Warszawska Dyrekcja Odbudowy.

9. Zarządzenie niniejsze nie obejmuje budownictwa mieszkaniowego dla użytku samorządów. Zgodnie z układem Planu Inwestycyjnego r. 1949 naczelnym inwestorem w zakresie budownictwa mieszkaniowego jest Zakład Osiedli Robotniczych, a inwestorem bezpośrednim — Dyrekcje Osiedli Robotniczych, względnie Delegatury Z. O. R.

Minister: **M. Kaczorowski**

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 24 marca 1949 r.

w sprawie finansowania robót przygotowawczych na budowach rozpoczętych z kredytów Planu Inwestycyjnego 1949 r.

(L. dz. II/V Sekr./2654/49)

Wobec tego, że kosztorysy urzędowe i koszty ogólne (generalia) nie zawierają kosztów robót przygotowawczych (zagospodarowanie placu budowy), zarządzam co następuje:

1. Do czasu opracowania i wydania przez Polski Komitet Normalizacyjny kosztorysu wzorcowego na roboty przygotowawcze i likwidacji budowy, przedsiębiorstwa budowlane sektora uspołecznionego mają prawo składania rachunków przejściowych na tego rodzaju roboty według norm, podanych w tabeli jak niżej.

Przy wstępnym obliczaniu kosztów robót przygotowawczych należy przyjmować: koszt 1 m³ budynku mieszkalnego na 5.400 zł., koszt 1 m³ budynku biurowo-adm. na 5.000 zł.

L. p.	Wielkość budynku w m. przestrzennych	% od kosztu szacunkowego obliczonego wg. ceny 1 m³
1.	1000 m³ — 3000 m³	4,20
2.	Za każdy 1000 m³ powyżej 3000 m³, aż do kubatury 9000 m³, 0,26% mniej od normy dla 3000 m³	4,20 — 0,26
3.	10.000 m³	2,40
4.	Za każdy 1000 m³ powyżej 10,000 m³, aż do kubatury 30,000 m³, 0.05% mniej od normy dla 10000 m³	2.40—0.05
5.	30000 m³	1,40
6.	35000 m³	1,21
7.	40000 m³	1,08
8.	45000 m³	0,97
9.	50000 m³	0,89
10.	55000 m³	0,82
11.	Za każde 5000 m³ powyżej 55000 m³ aż do kubatury 100.000 m³ 0,022% mniej od normy dla 55.000 m³	0,82—0,022
12.	100.000 m³	0,60
13.	Za każde 10.000 m³ powyżej 100.000 m³ aż do kubatury 150.000 m³ 0,02% mniej od normy dla 100.000 m³	0,60—0,02
14.	150.000 m³	0,50

Uwaga:

Do kosztu robót przygotowawczych (zagospodarowania placu budowy) zaliczono koszty następujących robót:

Ogrodzenia z bramami i furtkami. Skrzynie na magazynowanie piasku. Skrzynie na lasowanie wapna. Szopy otwarte na materiały. Szopy zamknięte. Szalowane doły na wapno. Ławy do rozplanowania budynku, pomosty do mieszania betonów, dojazdy belkowe dla wozów i samochodów, warsztaty pomocnicze kryte. Ustępy na dołach. Wieże wyciągowe. Pomieszczenia administracyjne. Szatnie, umywalnie i jadalnie dla robotników, kuchnie prowizoryczne dla robotników. Prowizoryczne instalacje wodociągowe, elektryczne oświetleń, elektryczne siłowe. Ew. sypialnie dla robotników przyjezdnych.

Parasole ochronne nad ulicą, chodniki prowizoryczne itp.

2. W przypadku stwierdzenia przez organa nadzoru technicznego lub zleceniodawcę, że tabela powyższa w konkretnym przypadku nie odpowiada specjalnym warunkom budowy, można opłacić koszty robót przygotowawczych na podstawie analizy tych kosztów, bądź zestawienia wydatków faktycznych.

Decyzja w tej sprawie należy do organów nadzoru technicznego.

Ostateczne rozliczenie należności nastąpi na podstawie kosztorysu wzorcowego P. K. N. z chwilą opracowania i wydania go.

3. Podana wyżej tabela ustala wysokość kosztów w stosunku do całej kubatury obiektu.

W przypadkach zlecenia częściowego, gdy realizacja obiektu rozłożona jest na kilka etapów (lat), koszty robót przygotowawczych ustala się również w stosunku do całej kubatury obiektu.

Obliczenie należności przedsiębiorstwa następuje przy uwzględnieniu elementów, warunkujących racjonalną i oszczędną gospodarkę tak w stosunku do zakresu zlecenia robót, jak i w stosunku do robót związanych z realizacją całego obiektu.

Organa nadzoru technicznego, kierując się faktycznymi a nie tylko formalnymi potrzebami gospodarczymi:

1) zatwierdzą przed rozpoczęciem budowy program robót przygotowawczych zagospodarowania placu bubudowy; program przewidywać powinien roboty niezbędne dla realizacji zlecenia częściowego oraz taką część robót dalszej kolejności, jaka warunkuje oszczędną i racjonalną gospodarkę budowlaną;

2) ustalą szacunkową kubaturę i odpowiednią należność przedsiębiorstw w oparciu o ustalony w pkt. 1) program, a nie w zależności od kubatury objętej zleceniem, związanym z Planem Inwestycyjnym na dany okres realizacyjny.

4. Przy zleceniach, obejmujących całość inwestycji, organa nadzoru technicznego przed rozpoczęciem budowy:

1) zatwierdzą program robót przygotowawczych (zagospodarowania placu budowy),

2) ustala kubaturę szacunkową, stanowiącą podstawę obliczenia należności przedsiębiorstwa.

5. Sprawa kosztów likwidacji budowy nie jest objęta tabelą, a będzie objęta kosztorysem wzorcowym.

6. Przy finansowaniu robót przygotowawczych na budowach organa nadzoru technicznego i przedsiębiorstwa mają obowiązek oszczędności traktować jako zasadę naczelną i realizować ją przez:

1) opracowanie racjonalnego programu robót przygotowawczych,

2) użycie do robót przygotowawczych (zagospodarowania placu budowy) możliwie najtańszych materiałów.

Minister: **M. Kaczorowski**

33

WYTYCZNE

z dnia 12 lutego 1949 r.

w sprawie organizacji akcji remontów kapitalnych (RK) z Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej.

(L. dz. G. M. 70/B. M./49)

Nawiązując do pisma z dnia 4.XII.1948 r. L. dz. G. M. 2531/W1/48 o przygotowaniu akcji remontów kapitalnych, Ministerstwo Odbudowy podaje poniżej wytyczne, jakimi starostwa (wydziały powiatowe) oraz zarządy miejskie miast wydzielonych mają się kierować, przeprowadzając organizację i wykonanie remontów kapitalnych domów w r. 1949.

Opracowane już rozporządzenie wykonawcze do art. 27, art. 28 i art. 29 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali ukażą się w Dzienniku Ustaw w najbliższym czasie.

Mając jednak na uwadze możliwie szybkie rozpoczęcie akcji R. K. i uruchamianie nagromadzonych już na ten cel zasobów Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej niniejsze wytyczne zawierają również zasadnicze postanowienia powyższych rozporządzeń.

I. Skład komitetów lokalnych F. G. M.

Do składu Komitetu poza przewodniczącym powołuje się:

a) conajmniej dwóch członków związków zawodowych.

b) architekta powiatowego, a w mieście wydzielonym przedstawiciela prezydenta miasta,

c) po jednym członku reprezentującym władzę administrującą nieruchomościami mieszkalnymi, znajdującymi się pod zarządem: Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych, związku samorządu terytorialnego, Zakładu Osiedli Robotniczych, spółdzielni mieszkaniowych — o ile tego rodzaju nieruchomości znajdują się na obszarze działania Komitetu,

d) jednego przedstawiciela lokalnego zrzeszenia właścicieli nieruchomości prywatnych.

Należy więc w porozumieniu z Prezydium powiatowych lub miejskich (w miastach wydzielonych) rad narodowych zaprojektować kandydatów na przewodniczącego, zastępcę i członków komitetów, przygotowując jednocześnie cały materiał do ustalenia projektów planu R. K. oraz wnioski w sprawie zgłoszeń zainteresowanych o dotacje z F. G. M. na remonty kapitalne.

II. Pojęcie remontu kapitalnego.

Za remont kapitalny, na którego wykonanie mogą być przyznane dotacje z F. G. M., uważa się niezbędne z punktu widzenia bezpieczeństwa mieszkańców i zachowania budynków w stanie używalności roboty budowlane i instalacyjne, a w szczególności:

a) wymiana więźby dachowej lub jej części,

b) zmiana pokrycia dachu lub jego części, uszkodzonego wskutek siły wyższej lub przez wpływy atmosferyczne,

c) wymiana lub naprawa stropów,

d) wzmocnienie fundamentów,

e) naprawa murów, piwnic lub suteryn i zabezpieczenie ich przed wilgocią (izolacja)

f) naprawa ścian nośnych,

g) naprawa konstrukcji nośnej schodów,

h) wymiana przewodów wodociągowych, kanalizacyjnych, pionów gazowych i elektrycznych,

i) naprawa przewodów dymowych, wentylacyjnych, kominów, gzymsów i tynków.

Nie uważa się za remont kapitalny drobnych napraw i reperacji bieżących, zmierzających do utrzymania nieruchomości w stanie zdatnym do użytku, oraz napraw połączonych ze zwykłym używaniem lokalu, które obciążają najemcę z mocy art. 373 § 2 Kodeksu Zobowiązań lub z mocy umowy najmu.

III. Budynki uprawnione i nieuprawnione do korzystania z dotacji F. G. M. na remont kapitalny.

Do korzystania z dotacji F. G. M. uprawnione są tylko budynki mieszkalne, a za takie uważa się budynki wzniesione na cele mieszkalne i na te cele obecnie używane.

Nie można udzielać dotacji na remonty kapitalne:

a) budynków wzniesionych po dniu 22 lipca 1944 r. oraz budynków, w których łączna powierzchnia użytkowa lokali wyłączonych spod publicznej gospodarki lokalami na podstawie przepisów dekretu z dnia 26.X.45 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny oraz przepisów Ustawy z dnia 3.VII.47 r. o popieraniu budownictwa przekracza 50% ogólnej powierzchni użytkowej budynku;

b) budynków w gminach wiejskich nie podlegających podatkowi od nieruchomości (art. 1 ust. 2 lit. d) dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali);

c) budynków mających nie więcej niż 8 izb mieszkalnych (art. 21 ust. 3 lit. b) dekretu o najmie lokali);

d) budynków, których powierzchnia mieszkalna w 50% lub wyżej wykorzystywana jest na lokale dziennie wynajmowane np. hotele, gospody, pensjonaty (art. 1 ust. 2 lit. c) dekretu o najmie lokali);

e) budynków przewidzianych do rozbiórki w planach zagospodarowania przestrzennego lub uznanych orzeczeniem właściwej władzy budowlanej za nienadające się do remontu.

IV. Zasady kwalifikowania budynków do remontu kapitalnego z zasobów finansowych F. G. M. przewidzianych na rok 1949.

1. Zasady ogólne.

a) Dotacje z F. G. M. należy przyznawać tylko na budynki w całości przynajmniej w znacznej części zamieszkałe, o ile ich zużycie, uszkodzenie lub częściowe zniszczenie nie przekracza 20% wartości technicznej budynku.*) Zniszczenia bowiem powyżej 20% wartości technicznej wskazują, że budynek nadaje się do odbudowy z kredytów przeznaczonych na te cele w Państwowym Planie Inwestycyjnym lub z funduszów własnych wynajmującego (właściciela lub zarządcy). W wyjątkowych przypadkach i to tylko w stosunku do budynków o kubaturze powyżej 3 tys. m^3 można udzielić dotacji z F. G. M. na budynki o zniszczeniu większym niż 20% wartości technicznej za każdorazową pisemną zgodą Ministerstwa Odbudowy.

b) Dopuszczalne jest przyznanie dotacji z F. G. M. tylko na pokrycie części kosztów robót remontowych bu-

*) Wartość techniczną budynku oblicza się według obecnych kosztów budowy nowego budynku tej samej wielkości i jakości co budynek oceniany. Np. koszt budowy m^3 budynku murowanego z instalacjami wodno-kanalizacyjnymi, elektryczną i gazową można szacować na 6.000 zł. To znaczy wartość techniczna budynku powyższego typu o kubaturze 3 tys. m^3 szacuje się na ca 18 milionów zł. Koszt m^3 budynku ulega wahaniu w zależności od materiałów, wyposażenia budynków i lokalnych warunków budowy w granicach od 2 — 6 tysięcy złotych.

dynku w całości lub w części zamieszkałego w tym przypadku, kiedy pokrycie pozostałej części tych robót zagwarantowane zostało z innych źródeł, np. z kredytów Państwowego Planu Inwestycyjnego, z funduszów własnych właściciela (zarządcy), z kwot zebranych przez komitet domowy (blokowy) od najemców i t. p.

Tak samo w tym przypadku udział w pokryciu finansowym remontu F. G. M. nie może przekraczać 20% wartości technicznej budynku. Taką kumulację pokrycia należy z góry przewidzieć w zgłoszeniu właściciela (zarządcy) o dotację i ewentualnie uwzględnić w decyzji lokalnego komitetu F. G. M. przy czym decyzja musi wyraźnie określić, jakie elementy robót remontowych w ramach zatwierdzonego kosztorysu całości robót będą pokrywane z datacji F. G. M.

c) Należy w praktyce przyjąć zasadę nie udzielania dotacji z F. G. M., o ile koszty remontu danego budynku kształtują się poniżej 1% jego wartości technicznej (przykładowo: w budynku murowanym wyposażonym w urządzenia wodno-kanalizacyjne, elektryczne i gazowe — poniżej 60 zł za m^3). Stosowanie tej zasady zapobiegnie rozpraszaniu zasobów F. G. M. na drobne naprawy i remonty bieżące, których przeprowadzenie powinno leżeć w granicach możliwości finansowych wynajmującego lub najemców lokali.

Dotacje poniżej 1% wartości technicznej można przyznawać w drodze wyjątku, o ile chodzi o pokrycie dachu, remont konstrukcji dachowej, urządzeń ściekowych i odwadniających, urządzeń wodociągowych i studzien, ustępów ogólnych, klatek schodowych, usunięcie uszkodzonych tynków, gzymsów, balkonów itp. części budynków, o ile stan ich zagraża bezpieczeństwu publicznemu.

Powyższą wyjątkową decyzję można powziąć dopiero po uzyskaniu całkowitej pewności, że ani wynajmujący ani lokatorzy nie są w stanie przeprowadzić tych napraw.

d) Odnowienie wewnętrzne lokali mieszkalnych (malowanie klejowe, olejne i drobne naprawy) może być wliczone do kosztów remontu kapitalnego tylko w przypadku remontu budynku częściowo niezamieszkałego w odniesieniu do izb niezamieszkałych lub w przypadku naruszenia wnętrza lokalu w czasie remontu kapitalnego.

2. **Względy socjalne.**

a) Do remontu kapitalnego należy kwalifikować przede wszystkim budynki zamieszkałe przez robotników i pracowników, przy czym szczególnie należy brać pod uwagę domy przy kopalniach, fabrykach i innych zakładach pracy, zamieszkałe zwartą masą przez robotników i pracowników w zakładach tych zatrudnionych.

b) Należy dawać pierwszeństwo w przyznawaniu dotacji na remonty kapitalne domów, wykazujących duży odsetek zamieszkałych dzieci.

c) Należy umożliwić przez dotacje F. G M. wykończenie remontów rozpoczętych przez komitety domowe lub inne zrzeszenia lokatorów z ich środków własnych. o ile te środki zostały całkowicie wyczerpane.

3. **Względy techniczne.**

Pierwszeństwo przy kwalifikowaniu do remontu kapitalnego należy przyznawać:

a) Budynkom stałym przed budynkami prowizorycznymi (barakami), budynkom murowanym — ogniotrwałym przed drewnianymi — nieogniotrwałymi. Budynki prowizoryczne remontować tylko w tych wypadkach, kiedy czas ich wykorzystywania jest przewidywany na lat kilka (powyżej 2);

b) Budynkom o wyraźnej przewadze lokali mieszkalnych (co najmniej 70% powierzchni użytkowej budynku) w stosunku do lokali użytkowych (sklepy, warsztaty, biura, i t. p.);

c) Budynkom o dużym procencie zużycia, uszkodzenia lub zniszczenia podstawowych elementów konstrukcyjnych (fundamentów, ścian nośnych, dachów, klatek schodowych), szczególnie zaś tych elementów, których zużycie przyczynia się do dalszej szybkiej ruiny całego budynku; dlatego przede wszystkim należy mieć tu na uwadze remont kapitalny dachów tj. wymianę konstrukcji dachowej i pokrycia.

d) Budynkom o dużym procencie zniszczeń wewnątrz pomieszczeń ogólnych, w szczególności bram, sieni, piwnic, klatek schodowych itp.

f) Budynkom posiadającym uszkodzone i z tego powodu w całości lub częściowo nieczynne instalacje wodociągowe, kanalizacyjne, elektryczne i gazowe.

g) W budynkach pozbawionych instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych należy położyć duży nacisk na remonty studzien, dołów szambo, wszelkiego rodzaju ścieków oraz zbiorników nieczystości.

Przy kwalifikowaniu remontów należy również uwzględnić konieczność doprowadzenia do porządku podwórz — (dziedzińców) oraz przestrzeni zielonych wspólnie używanych i leżących w granicach danej nieruchomości.. W szczególności należy brać pod uwagę remonty nawierzchni stałej (bruku, betonu, asfaltu itp.) oraz urządzeń odwadniających i chodników umożliwiających dostęp do budynków w obrębie nieruchomości.

V. Ustalenie planu finansowego (pokrycia) akcji R. K. na rok 1949.

Starostwa (Wydziały Powiatowe) oraz Zarządy Miejskie miast wydzielonych przystąpią niezwłocznie do ustalenia projektów planu finansowego (pokrycia) akcji R. K. w roku 1949.

Roczny plan finansowy należy opierać:

1. Na ⅔ wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, osiągniętych za okres od dnia 1.IX.1948 r. do 31.III. 1949 r., oraz na ⅔ przewidywanych wpłat za okres od 1.IV.1949 r. do 30.IX.1949 r. z obszaru danego powiatu lub miasta wydzielonego.
2. Na zadeklarowanych przez właścicieli indywidualnych (własność prywatna) lub grupowych (zarządy miejskie, przedsiębiorstwa państwowe itp.) wkładach własnych na rzecz remontów kapitalnych.
3. Na przewidywanej jako pokrycie ewentualnego niedoboru dotacji z ogólnokrajowego F. G. M.; oparta na dotacji z ogólnokrajowego F. G M część planu może być realizowana dopiero po uzyskaniu odpowiedniej decyzji Ministerstwa Odbudowy — Zarząd F. G. M.

Obliczenie wpływów należy przeprowadzić na podstawie szczegółowej analizy ogólnej ilości powierzchni lokali mieszkalnych i użytkowych, zobowiązanych do wpłat na F. G. M. na terenie danego obszaru oraz analizy przeciętnych wpływów miesięcznych.

Wpływy za ostatnie trzy miesiące 1949 r. rezerwuje się jako pokrycie zapasowe dla remontów, których wykończenie

wymagałoby nieprzewidzianych dodatkowych kredytów oraz jako płynna rezerwa gotówkowa, umożliwiająca przejście do realizacji planu remontów kapitalnych następnego — 1950 r.

VI. Ustalenie planu wykonawczego (rzeczowego) w zakresie akcji remontów kapitalnych na r. 1949.

Wykonawcze plany długofalowe i okresowe (roczne i półroczne) należy opierać:

1. na ścisłej ewidencji budynków uprawnionych do korzystania z F. G. M.,
2. na ocenie stopnia ich zniszczenia,
3. na ustaleniu wysokości wymaganych nakładów remontowych.

Zebranie powyższych danych musi być oparte na jednolitych ustalonych dla całego Państwa zasadach i będzie wymagało dłuższego czasu.

Obecnie przy ustalaniu projektu planu na rok 1949 trzeba oprzeć się na indywidualnych lub grupowych zgłoszeniach właścicieli (zarządców) budynków mieszkalnych, kwalifikując do realizacji i włączając do planu wykonawczego wypadki najjaskrawsze zgodnie z powyżej ustalonymi wytycznymi ogólnymi, socjalnymi i technicznymi.

Wysokość kosztów remontu kapitalnego budynków, włączonych do planu remontów kapitalnych, określa się na podstawie wstępnych obliczeń dokonanych w/g wzoru ustalonego w formularzach E i F zgłoszenia, o ile nie ma możności sporządzenia ściślejszych wycen i kosztorysów.

Zgłoszenia o dotacje z F. G. M. na remont kapitalny budynków mieszkalnych uprawnionych do korzystania z F. G. M. mogą składać wszyscy właściciele (zarządcy) występujący z ramienia sektora publicznego (Skarbu Państwa i przedsiębiorstw państwowych, związku samorządu terytorialnego, Zakładu Osiedli Robotniczych, spółdzielni mieszkaniowych) oraz właściciele prywatni.

Każda z wyżej wymienionych grup właścicieli (zarządców) budynków mieszkalnych na podstawie dostatecznie uzasadnionych względami socjalnymi i technicznymi zgłoszeń remontowych uzyskuje w ramach rocznego planu finansowego remontów kapitalnych (art. 29) określony przydział kredytów dotacyjnych, limitowany albo sumą będącą w dyspozycji Komitetu Funduszu Lokalnego Gospodarki Mieszkaniowej albo sumą ewentualnej dotacji z ogólnokrajowego F. G. M., przy czym mogą być brane pod uwagę kwoty deklarowane przez właścicieli (zarządców) z ich własnych zasobów finasowych.

Projekty planu remontów kapitalnych należy zestawiać odrębnie jako plan finansowy i odrębnie jako plan wykonawczy w/g załączonych wzorów nr I, nr II.

Do zestawień planu winien być dołączony wykaz budynków mieszkalnych wstępnie wytypowanych do remontu, odrębnie dla I-go i II-go półrocza, ułożony w/g osiedli lub dzielnic (wzór nr III). Umieszczenie budynku na wykazie nie przesądza ostatecznie sprawy przyznania dotacji, co do której udzielenia musi zapaść decyzja Komitetu Funduszu Lokalnego.

Decyzja o przyznaniu dotacji na określony obiekt zgłoszony do remontu musi być powzięta zawsze w granicach zakreślonych w planie limitów dla każdej własnościowej grupy budynków.

Do czasu powołania zrzeszeń prywatnych właścicieli nieruchomości indywidualne zgłoszenia tych właścicieli o dotacje remontowe opiniuje właściwy terenowo zarząd miejski lub gminny, który też zgłasza wniosek o włączenie takiego budynku do planu remontów kapitalnych.

VII. Tryb postępowania przy zbieraniu i opiniowaniu zgłoszeń indywidualnych o dotacje z F. G. M.

Starostwa (wydziały powiatowe) i Zarządy miast wydzielonych wezwą niezwłocznie właścicieli (zarządców) budynków mieszkalnych do składania zgłoszeń o dotacje z F.G.M. na remonty kapitalne. Wezwania te w miastach wydzielonych należy podać do wiadomości publicznej za pośrednictwem miejscowej prasy lub za pomocą rozplakatowania, a na terenie powiatów za pośrednictwem zarządów miejskich miast niewydzielonych i zarządów gmin wiejskich w sposób ogólnie praktykowany w danej miejscowości.

W ogłoszeniach podać należy:

1. Ogólne informacje o zadaniach Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej, a mianowicie, że zadaniem F. G. M. jest utrzymanie w stanie nadającym się do użytkowania budynków mieszkalnych przez udzielanie dotacji bezzwrotnych na przeprowadzenie remontu kapitalnego.
2. Określenie pojęcia remontu kapitalnego (cz. III wytycznych) oraz budynków uprawnionych i nieuprawnionych do korzystania z dotacji (pkt. III wytycznych).
3. Kiedy i gdzie można uzyskać formularze zgłoszeń oraz informacje co do ich wypełnienia.
4. Termin i miejsce składania zgłoszeń.

Ponadto w ogłoszeniu należy podać, że zgłoszenia o dotacje na remont kapitalny dla budynków o nieustalonym właścicielu lub dla budynków przez właścicieli opuszczonych mogą składać Komitety Blokowe (Domowe) lub inne zrzeszenia najemców.

Organizacyjne jednostki techniczne związków samorządowych (wydziały i referaty techniczne zarządów miejskich, powiatowe referaty odbudowy i rzeczoznawcy budowlani) oraz stowarzyszenia i zrzeszenia właścicieli nieruchomości powinny okazać właścicielom (zarządcom) budynków jak najdalej idącą pomoc w wypełnianiu formularzy zgłoszeń. Szczególnie zaś pomoc ta będzie wskazana w określaniu kubatury i wartości technicznej budynku oraz w ustaleniu elementów remontu i wstępnym obliczaniu kosztów remontu (formularze E i F).

VIII. Procedura przyznawania dotacji

Napływające zgłoszenia o dotacje na remonty kapitalne należy segregować w/g grup własnościowych, kwalifikując je wstępnie w ramach ustalonych w planie R. K., limitów i zależnie od stopnia pilności remontu do realizacji w I-ym lub II-gim półroczu 1949 r, a pozostawiając mniej pilne na dalsze okresy budżetowe.

Opierając się na powyższej wstępnej segregacji Komitet Funduszu Lokalnego będzie mógł szybko rozpatrzyć zgłoszenia wytypowane do remontu najpilniejszego i zadecydować o przyznaniu oraz uruchomieniu dotacji, mając ciągle na uwadze wysokość znajdujących się w jego dyspozycji płynnych zasobów finansowych.

Po segregacji wstępnej zgłoszeń należy o jej wynikach powiadomić właścicieli sektora publicznego, a w przypadkach poważniejszych remontów również i właścicieli prywatnych, aby zainteresowani przystąpili niezwłocznie do wykonania prac dokumentacyjnych tj. opracowania w trzech egzemplarzach kosztorysów szczegółowych oraz projektów remontu w przypadkach przez przepisy budowlane wymaganych.

Decyzja Komitetu Funduszu Lokalnego, udzielająca dotacji na remont kapitalny (formularz A str. 3), powinna

przewidzieć termin na sporządzenie szczegółowego kosztorysu. Ostateczna bowiem wysokość dotacji może być ustalona dopiero na podstawie kosztorysu urzędowo sprawdzonego i projektu zatwierdzonego przez władzę budowlaną (o ile projekt jest potrzebny). Uprzednie przygotowanie dokumentacji uprości i przyspieszy procedurę uchwalania dotacji. Decyzja ostateczna Komitetu o wysokości przyznanej dotacji ustala terminy rozpoczęcia i ukończenia robót remontowych w oparciu o plan wykonawczy remontów kapitalnych na dany okres. Dopilnowanie terminów, technicznej strony remontu oraz właściwego wykorzystywania dotacji należy do właściwych jednostek organizacyjnych Zarządu Miejskiego lub Starostwa Powiatowego (Wydziału Powiatowego).

Odpisy decyzji Komitetu, zatwierdzonego kosztorysu oraz ewentualnego projektu robót remontowych należy niezwłocznie przesłać do właściwego Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego (Banku Inwestycyjnego), upoważnionego do wypłat z rachunku lokalnego F. G. M. oraz kontroli finansowej i formalnej realizowanych remontów.

W zasadzie przygotowanie dokumentacji robót remontowych należy do właściciela (zarządcy) budynku uzyskującego dotacje. O ile jednak właściciel (zarządca) nie przygotuje dokumentacji w terminie przez Komitet oznaczonym, można zlecić sporządzenie dokumentacji z urzędu.

Koszty dokumentacji, (sporządzenie kosztorysu projektu oraz ich sprawdzenie) pokrywane są z dotacji.

XI. Zlecanie, kierownictwo i odbiór robót remontowych

Na podstawie ustalonego i sprawdzonego kosztorysu właściciel (zarządca) budynku zleca roboty remontowe:

1. z wolnej ręki o ile ich wartość nie przekracza 2.000.000 zł,
2. z przetargu ograniczonego — roboty w granicach od 2 do 5 milionów złotych,
3. z przetargu nieograniczonego — powyżej 5 milionów złotych.

Bezprzetargowo remont bez ograniczenia kwoty może być zlecony — państwowym przedsiębiorstwom budowlanym oraz Społecznemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu (S.P.B.).

Sposobem gospodarczym lub półgospodarczym mogą być przeprowadzone roboty remontowe powierzone technicznym organom właściwego związku samorządowego lub rzemieślniczym grupom budowlanym powołanym dla tych celów przez związki samorządowe.

Odchylenie wartości zlecenia w odniesieniu do wartości kosztorysu nie może przekraczać 5% (§ 9 zarządzenia Min. Odbudowy z dnia 23.9.1948 r. Dz. U. M. O. nr 11 poz. 83); ewentualne wyższe przekroczenia kosztorysu wymagają dodatkowej decyzji Komitetu.

Dla remontów kapitalnych w budynkach prywatnych właścicieli Starostwo (Wydział Powiatowy) lub Zarząd Miejski miasta wydzielonego wyznacza urzędowego kierownika robót. Kierownika remontu budynku, będącego własnością lub w zarządzie sektora publicznego, wyznaczają właściwe zarządy budynków. Kierownik remontu odpowiedzialny jest przed Starostwem lub przed Zarządem Miejskim, działającym w imieniu Komitetu Funduszu Lokalnego, za właściwy techniczny i gospodarczy przebieg robót remontowych, nadzór nad wykonawcami, rozliczenia rachunkowe oraz terminowe wykończenie robót.

Ostateczne przyjęcie wykończonych remontów przeprowadzi powołana przez Komitet komisja odbiorcza w składzie: przedstawiciela władzy budowlanej, właściciela lub jego pełnomocnika, przedstawiciela najemców w osobie przedstawiciela Komitetu Domowego (Blokowego) przy udziale kierownika remontu. O terminie przyjęcia robót należy zawiadomić właściwy Oddział Banku Gospodarstwa Krajowego (Banku Inwestycyjnego), który według swego uznania może wziąć udział w komisji przez upoważnionego delegata.

Wynagrodzenie kierownika oraz członków komisji odbiorczej wlicza się do kosztów remontów i pokrywa w ramach kredytu dotacyjnego.

Wszelkie zaliczki oraz rachunki przejściowe i ostateczne w granicach kwoty przyznanej na dany obiekt dotacji wypłaca właściwy Oddział Banku Gospodarstwa Krajowego (Banku Inwestycyjnego) na zlecenie kierownika remontu, potwierdzone przez właściciela (zarządcę) budynku.

O każdorazowej zmianie kosztorysu lub zadecydowanych przez Komitet robotach dodatkowych itp. należy niezwłocznie powiadamiać Bank Gospodarstwa Krajowego (Bank Inwestycyjny).

X. Usuwanie lokatorów na czas remontu.

W przypadku, o ile realizacja remontu kapitalnego uzależniana jest od czasowego usunięcia lokatorów wyremontowanych lokali lub budynku, terminy rozpoczęcia i wykończenia robót należy odpowiednio powiązać z realnymi terminami czasowego przesiedlenia lokatorów. O konieczności usuwania lokatorów na czas remontu decyduje władza kwaterunkowa w porozumieniu z władzą budowlaną. Przy czym władza kwaterunkowa w razie potrzeby dostarczy lokali zastępczych.

XI. Uwagi końcowe.

Odrębne zarządzenia i instrukcje Ministerstwa Odbudowy ustalą:

a) tryb występowania lokalnych Komitetów F.G.M. do Zarządu F. G. M. o pokrycie niedoborów planów remontowych z funduszu ogólnokrajowego;
b) instrukcje i wzory formularzy do ankiety powszechnej o zakresie potrzeb remontów kapitalnych na obszarze działania poszczególnych lokalnych Komitetów F. G. M.;
c) tryb zaopatrzenia materiałowego akcji R.K.;
d) wytyczne co do ewidencji technicznej i rachunkowej oraz sprawozdawczości z wykonania planów.

Załącza się wzory nr I, II i III schematów planu remontów kapitalnych, wzory formularzy zgłoszeń (wzór A) i formularzy zestawień danych, przedkładanych lokalnemu Komitetowi F.G.M. wraz ze zgłoszeniem (wzory B, C, D, E, F).

Powielenie wzorów w ilości niezbędnej dla uruchomienia akcji R. K. na najbliższe miesiące przeprowadzą Starostwa i Zarządy Miejskie we własnym zakresie. Ewentualne zapotrzebowanie odpowiednich druków z podaniem ilości potrzebnej na dalsze okresy można nadsyłać do Ministerstwa Odbudowy.

Sprawozdania o sporządzeniu projektów planów remontowych wraz z odpisami projektów — wzór I i II za pośrednictwem Urzędów Wojewódzkich Ministerstwo Odbudowy oczekuje do dnia 15.III.1949 r.

Za Dyrektora Gabinetu: **St. Zakrzewski**

Nr. akt. Wzór A.

I

Zgłoszenie o dotacje.

na remont kapitalny

budynku (ów), mieszkalnego (ych)

położonego (ych) w mieście / gromadzie . . . .

przy ulicy . . . .

na nieruchomości Nr mil. . . . . . Nr. hip. . . . . .

będącego (ych) własnością / pod zarządem . . . .

Do

Miejskiego (Powiatowego) Komitetu

Funduszu Lokalnego Gospodarki Mieszkaniowej

w . . . .

(podać nazwisko i imię zgłaszającego)

zamieszkały w . . . .
(podać dokładny adres zamieszkania)

Zgłoszenie

o przyznanie dotacji z F.G.M. na remont kapitalny (budynku (ów) znajdującego (ych) się na nieruchomości położonej w mieście / gromadzie . . . . . przy ul. . . . . . .
Nr mil. . . . . . . Nr hip. . . . . ,

Ja niżej podpisany (a) . . . . . jako właściciel, użytkownik-dzierżawca, administrator, pełnomocnik (niepotrzebne skreślić) wyżej wymienionej w nagłówku nieruchomości, działając w imieniu własnym (lub w imieniu . . . . . .
(podać nazwisko i imię właściciela nieruchomości)
proszę o przyznanie dotacji w kwocie zł. . . . (słownie: . . . .) na remont kapitalny . . . budynku (ów) mieszkalnego (ych) na nieruchomości tej położonego (ych).

Zarazem oświadczam, że w razie przyznania mi dotacji wpłacę ze środków własnych w terminie do dnia . . . . kwotę zł. . . . . . , na częściowe pokrycie przewidzianych kosztów remontu kapitalnego.

Załączone kwestionariusze wypełniłem zgodnie z prawdą i według swego najlepszego rozumienia.

Jednocześnie zobowiązuję się do przestrzegania wszelkich przepisów i zarządzeń dotyczących warunków korzystania z dotacji Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej na remont kapitalny budynków mieszkalnych.

. . . . dnia . . . 194 r.

(pieczęć domowa) . . . .
(podpis)

. . . .
Miejsce na uwagi Komitetu Domowego (Blokowego):

Wzór A
(ciąg dalszy)

Załatwienie zgłoszenia

. . . .
(wypełniają właściwe władze)

Opinia techniczna miejscowej władzy budowlanej i planowania przestrzennego.

Wniosek (opinia) przymusowego zrzeszenia prywatnych właścicieli nieruchomości (obowiązuje prywatnych właścicieli, jeżeli zrzeszenie istnieje)

Wniosek referenta, członka Komitetu Funduszu Lokalnego ob. . . . .

Decyzje Komitetu Funduszu Lokalnego
Gospodarki Mieszkaniowej w . . . .
Na posiedzeniu w dniu . . . . 19 . . r. Komitet postanowił:
I Przyznać dotacje w kwocie do zł. . . . (słownie . . . .) i polecić złożenie kosztorysu szczegółowego do dnia . . . .
II Rozpatrzenie zgłoszenia odroczyć do dnia . . . . . celem . . . . ,
III Zgłoszenie załatwić odmownie. Podpisy:

Inne dodatkowe uwagi:

Na posiedzeniu w dniu . . . 19 . . . r. Komitet postanowił: po rozpatrzeniu zatwierdzonego kosztorysu przyznaną dotację zmniejszyć / powiększyć o kwotę zł . . . . (słownie . . . . i ostateczną sumę dotacji ustalić w kwocie zł. . . . (słownie . . , . . , ...)
Termin rozpoczęcia remontu wyznacza się na dzień . . . . . a termin ukończenia na dzień . . . . . Podpisy:

O decyzji Komitetu zawiadomiono zgłaszającego pismem z dn. . . . . L. dz. . . . . oraz Oddział B.G.Kr. pismem z dn. . . . . L. dz. . . . jak również Zarząd Miejski (Gminny) w . . . . . . pismem z dn. . . . . . .
L. dz. . . . . dn. . . . . . . ,
Podpis prowadzącego akta:
dn. . . . .

Wzór B
(załącznik do zgłoszenia)

DANE O NIERUCHOMOŚCI

Położonej w mieście/gromadzie .... ulica .... Nr mil. .... Nr hip. ....

w/g stanu na dzień .... 19........

1. Ilość i powierzchnia lokali mieszkalnych

Budynki	1 izbowe		2 izbowe		3 izbowe		4 izbowe		5 i więcej izbowe		Razem			Z tego niezamieszk.*)	
	ilość	pow.	ilość	pow.	ilość	pow.	ilość	pow.	ilość	pow.	lokali	izb	pow.	lokali	izb
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Frontowy															
Oficyna I															
„ II															
„ III															
„ IV															
„ V															
Ogółem															

*) Podać powody niezamieszkania (próżnostania) lokali mieszkalnych.

....

....

2. Ilość i powierzchnia lokali użytkowych

Budynki	Ilość lokali	Ilość izb	Powierzchn.	Na jaki cel są użytkowane	Z tego lokali próżnostojących **)		Uwagi
					ilość	powierzchn.	
1	2	3	4	5	6	7	8
Frontowy							
Oficyna I							
„ II							
„ III							
„ IV							
„ V							
Ogółem							

**) Podać powody próżnostania lokali użytkowych.

....

....

3. Mieszkańcy

Wzór C
(załącznik do zgłoszenia)

Budynek	Najemcy i podnajemcy opłacający czynsz	Ilość najemców	Ilość osób zamieszkałych	W tym dzieci		Uwagi
				do lat 7	od 7 do 15	
1	2	3	4	5	6	7
Frontowy	1) z art. 3					
	a) robotnicy					
	b) prac. umysł.					
	c) inni					
	2) z art. 2					
	3) z art. 4					
	Razem					
Oficyna I	1) z art. 3					
	a) robotnicy					
	b) prac. umysł.					
	c) inni					
	2) z art. 2					
	3) z art. 4					
	Razem					
Oficyna II	1) z art. 3					
	a) robotnicy					
	b) prac. umysł.					
	c) inni					
	2) z art. 2					
	3) z art. 4					
	Razem					
Oficyna III	1) z art. 3					
	a) robotnicy					
	b) prac. umysł.					
	c) inni					
	2) z art. 2					
	3) z art. 4					
	Razem					
	Razem					

Wzór D
(załącznik do zgłoszenia)

4. Opis stanu budynku(ów) na dzień ....

Budynek	Z jakiego materiału zbudowano		Ilość kondygnacji	Suteryny mieszkalne		Poddasze mieszkalne		Urządzenia techniczne		Rok budowy lub przybliżony wiek	Czy był uszkodzony w czasie wojny i czy uszkodzenia zostały usunięte	Uwagi
	ściany	Dach (pokrycie)		ilość lokali	ilość izb	ilość lokali	ilość izb	czynne w.k.e.g.	nieczyn. w.k.e.g			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
A. budynki mieszkalne frontowy												
oficyna I												
oficyna II												
oficyna III												
B. budynki niemieszkalne												
a) komórki												
b) ustępy												
c) garaże												

1. Czy podwórze jest uporządkowane $\frac{\text{tak}}{\text{nie}}$. Jeżeli zabrukowane, to czym? ....
kamień, asfalt, inny materiał

2. Czy na podwórzach istnieją zieleńce $\frac{\text{tak}}{\text{nie}}$ i czy uporządkowane? $\frac{\text{tak}}{\text{nie}}$

Wzór E
(załącznik na zgłoszenia)

5. Szacunkowe obliczanie wartości budynku(ów) i kosztów remontu kapitalnego

koszt budowy 1 m³ nowego budynku tego samego typu według miejscowych kosztów oblicza się dla budynku I zł ....
" " II zł ....
" " III zł ....

1	2	3	4	5	6		7		
Budynek	Kubatura w/g planów lub doraźnego obmiaru	Obliczenie wartości technicznej całości budynku	Koszta remontu kapital. budynku w/g obliczenia wstępnego	Odsetek kosztu remontu w stosunku do wartości tech. bud.	Czy na skutek remontu kapitalnego zwiększy się ilość lokali mieszkalnych		Czy na czas remontu kapitalnego konieczne będzie usunięcie lokator.		Uwagi
	m³	w tys. zł	w tys. zł	w tys. zł	ile lokali	ile izb	z ilu lokali	ile osób	
Frontowy									
Oficyna I									
Oficyna II									
Oficyna III									
Budynki pomocnicze (komórki, ustępy garaże itp.)									

UWAGA: Czy przy dokonywaniu remontu kapitalnego część budynku jako nie nadająca się do remontu winna być rozebrana? $\frac{\text{tak.}}{\text{nie}}$

Jeżeli tak, odzysk materiałów z rozbiórki szacuje się na kwotę zł ....

Wzór F
(załącznik do zgłoszenia)

6. **Wstępne obliczenie kosztów remontu kapitalnego**

(wartość techniczna budynku według obliczenia w rubryce 3 wzoru E wynosi zł ....)

Budynek	Wymienienie elementów budynku wymagających remontu w/g nomenklatury tablicy proc.				Kwota wartości technicznej elementu zł	Ocena %-wa zużycia elementu	Szacunkowy koszt remontu w tys. złotych	Bliższe określenie remontu	Uwagi
	L. p.	pozycja tablicy	nazwa elementu	% wartości technicznej w/g tablicy					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a Frontowy									
Razem									
b Oficyny									
Razem									
c Komórki									
Razem									
d Ustępy									
Razem									
e Rozbiórka części budynku									

Ogólny koszt remontu (a+b+c+d+e) wynosi zł ....

co w stosunku do wartości technicznej budynku stanowi ....

OBJAŚNIENIA

I. Zgłoszenie (wzór „A“) o przyznanie dotacji składają zarówno osoby fizyczne jak i prawne. W domach porzuconych przez właściciela i nie posiadających administratora zgłoszenie może złożyć Komitet Domowy (Blokowy).

Opinia Komitetu Domowego (Blokowego) jest niezbędną, o ile Komitet taki istnieje. Wniosek (opinia) przymusowego zrzeszenia prywatnych właścicieli nieruchomości jest konieczna, jeżeli ono już istnieje.

II. Załączniki do zgłoszenia:

Wzór „B“ i „C“ winny zawierać faktyczne dane; we wzorze „C“ w rubryce „Ilość osób zamieszkałych“ podać ogólną ilość mieszkańców danej grupy socjalnej wliczając w to osoby najemców podanych w rubryce poprzedniej.

We wzorze „D“ — w rubryce 4-ej podać ilość pięter razem z parterem; w rubrykach 9 i 10 oznaczają: w (wodociąg), k (kanalizacja), e (elektryczność) oraz g (urządzenia gazowe); przy wypełnianiu formularza należy tymi samymi literami oznaczyć, które z istniejących urządzeń są czynne, a które nieczynne; powody, dlaczego urządzenia są nieczynne i wymagają remontu podać w uwagach. Należy również zwrócić uwagę na dokładne wypełnienie rubryk dotyczących budynków niemieszkalnych, a w szczególności ustępów, oraz podać na końcu formularza dane odnośnie podwórz i zieleńców.

We wzorze „E“ w nagłówku należy podać koszt budowy 1m³ budynku tego samego typu według kosztów miejscowych; koszt ten poda organ techniczny zarządu miejskiego w miastach wydzielonych oraz architekt powiatowy dla pozostałych miejscowości.

Przy określaniu wartości technicznej budynku należy postępować w sposób następujący: kubaturę budynku (długość x szerokość x wysokość) należy pomnożyć przez kwotę kosztu budowy nowego budynku takiego samego typu. Np. (20 m x 10 m x 20 m) = 4.000 m³ x 5.000 zł = 20.000.000 zł (wartość techniczna budynku). W razie braku planu budynku zgłaszający winien sam dokonać pomiaru długości, szerokości i wysokości budynku. Koszt remontu i stosunek procentowy kosztu remontu do wartości technicznej zgłaszający oblicza na podstawie danych uzyskanych w formularzu wzór „F“.

Wzór „F“ — przy wypełnianiu tego formularza należy posiłkować się danymi, zawartymi w tablicy procentowych kosztów budowy nowego budynku w zależności od tego, czy w budynku istnieją instalacje techniczne, czy też ich nie ma. Tryb postępowania jest następujący: jeśli chodzi np., o pokrycie dachu — w rubryce 3 należy umieścić liczbę „10“, w rubryce 4 — nazwę elementu tj. pokrycie dachu, w rubryce 5 — liczbę procentową odpowiednią do ilości kondygnacji budynku, w rubryce 6 — należy podać wynik mnożenia wartości technicznej budynku przez liczbę procentową wartości technicznej elementu według tablicy (naprzykład: 20.000.000 x 2,5) = 500.000 zł, w rubryce — procent zniszczenia elementu np. 40% wobec czego w rubryce 8 — wypadnie kwota (500.000 x 40) : 100 = 200.000 jako koszt remontu pokrycia dachu; w rubryce 9 — podać w sposób zwięzły lub możliwie dokładny, jaki remont ma być dokonany. Analogicznie należy postępować przy wycenie kosztu remontu każdego elementu oddzielnie.

III. Wszystkie załączniki mają charakter schematów; o ile zgłaszający się o dotacje potrzebuje więcej miejsca dla podania danych, niezbędnych dla opisu potrzebnego remontu, powinien sporządzić załączniki na oddzielnych arkuszach, kierując się układem rubryk we wzorach.

IV. Wypełnianie wzoru „F“ jest zbędne, o ile do zgłoszenia dołącza się szczegółowy kosztorys remontu, sporządzony zgodnie z przepisami technicznymi.

Decyzja Komitetu Funduszu Lokalnego G. M. z dnia .... 1949 r.

Wzór I

Plan finansowy remontów kapitalnych budynków mieszkalnych na rok 1949 na obszarze miasta wydzielonego powiatu

Uchwała zatwierdzająca Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w .... Powiatowej z dnia .... 1949 r.

	A. Preliminowane wpływy	Kwota w złotych	Objaśnienie
I półrocze	A) z 2/3 wpłat na FGM za okres od 1.9.1948 do 31.3.1949 r. B) ze środków własnych właścicieli (zarządców) budynków C) z dotacji od Zarządu FGM Razem		ad A) w tym: a) od lokali mieszkal .... b) od lokali użytkow .... ad C) decyzja Zarządu FGM z dnia ....
II półrocze	A) z 2/3 wpłat na FGM za okres od 1.4.1949 do 30.9.1949 r. B) ze środków własnych właścicieli (zarządców) budynków C) z dotacji od Zarządu FGM Razem		ad A) w tym: a) od lokali mieszkal .... b) od lokali użytkow .... ad C) decyzja Zarządu FGM z dnia ....
Ogółem 1949 r.	A) z 2/3 wpłat z FGM za okres od 1.9.1948 do 30.9.1 49 r. B) ze środków własnych właścicieli (zarządców) budynków C) z dotacji od Zarządu FGM Razem		ad A) w tym: a) od lokali mieszkal .... b) od lokali użytkow ....

Nr kol.	B. Kwoty limitowane na remonty kapitalne budynków będących własnością lub pozostających pod zarządem (w złot.)						
	Dla miejscowości (w/g planu remontów osiedla)	Skarbu Państwa i przedsiębiorstw państwowych	Samorządu terytor.	Spółdzielni	Z. O. R.	Właściciele prywatnych	Limitowano kwoty dotacji na osiedle
1	....						
	I półrocze						
	z kwot pod lit. A)						
	" " " B)						
	" " " C)						
	razem						
	II półrocze						
	z kwot pod lit. A)						
	" " " B)						
	" " " C)						
	razem						
	Ogółem w r. 1949						
2	....						
	I półrocze						
	z kwot pod lit. A)						
	" " " B						
	" " " C)						
	razem						
	II półrocze						
	z kwot pod lit. A)						
	" " " B)						
	" " " C)						
	razem						
	Ogółem w r. 1949						
3	....						
	I półrocze						
	z kwot pod lit. A)						
	" " " B)						
	" " " C)						
	razem						
	II półrocze						
	z kwot pod lit. A)						
	" " " B)						
	" " " C)						
	razem						
	Ogółem w r. 1949						

Podpis Przewodniczącego Komitetu Lokalnego

Wzór II

Plan wykonawczy remontów kapitalnych w 1949 r.

Budynków mieszkalnych na obszarze działania Miejskiego (Powiatowego) Komitetu Funduszu Lokalnego G. M.

w mieście (powiecie)..

A) W oparciu o załączony wykaz budynków mieszkalnych. zakwalifikowanych do remontu kapitalnego ustala się następujące zadania wykonawcze w granicach limitów przewidzianych dla poszczególnych grup własnościowych budynków mieszkalnych w planie finansowym.

B) Wymienione w planie finansowym kwoty projektuje się uruchomić w:

Właściciel (zarządca) budynku	Ilość budynków	kubatura	Ilość izb		Ilość mieszkańców	I półrocze			II półrocze			Ogółem
			mieszkalnych	użytkowych		z fund. lokalnego	z fund. ogólnokrajow.	środków własnych	z fund. lokalnego	z fund. ogólnokrajow.	środków własnych	
1. Skarb Państwa i przedsiębiorstwa Państwowe												
2. Związek samorządu terytorialnego												
3. Zakład Osiedli Robotniczych												
4. Spółdzielnie mieszkaniowe												
5. Właściciele prywatni												
Razem												

Miasto ....

Osiedle..

Wzór III

Wykaz budynków mieszkalnych objętych planem remontów kapitalnych w r. 1949

L. p.	Właściciel	Nazwa ulicy i numer mil.	Ilość kondygnacji	Kubatura	Ilość izb		Ilość mieszkańców	Zwięzły opis projektowanego remontu kapitalnego	Preliminowany koszt rem. kapit.
					mieszkalnych	użytkowych			
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									

.... dn.......................... 1949 r.

Podpis Przewodniczącego Komitetu Lokalnego

w ....

Objaśnienie

Wzór I (Plan finansowy R. K.) składa się z dwóch części: I dotyczy — pokrycia finansowego (wpływów); II — kwot zapreliminowanych (limitowanych) do wydatkowania na remonty, oddzielnie dla każdego osiedla lub dzielnicy.

Obliczenia wpływów, preliminowanych na I półrocze 1949, sporządza się na podstawie danych z K.K.O., obliczenie zaś wpłat w miesiącach przyszłych — na podstawie przeciętnej miesięcznej wpłat dotychczasowych, skorygowanej o ewentualne wpływy z zaległości oraz obliczenia wpływów jakie powinno się uzyskać teoretycznie w oparciu o metraż powierzchni lokali od których wynajmujący zobowiązani są do wpłat na F.G.M.

W pozycji B sumę kwot zadeklarowanych w zgłoszeniach o dotację przez właścicieli (zarządców), należy podać, jeżeli kwoty takie zadeklarowano.

Pozycję C wypełnia się po uzyskaniu decyzji Zarządu F.G.M. o przyznanie dotacji na wyrównanie niedoborów.

Część II-gą wzoru planu finansowego wypełnić należy oddzielnie dla każdego osiedla (miasta niewydzielonego lub gromady w powiatach; lub dla każdej dzielnicy w miastach wydzielonych). W planie powiatu (miasta) segreguje się na podstawie wykazu (wzór III) budynki zgłoszone do remontu wg: 1) osiedli, 2) właścicieli, 3) na przewidziane do remontu w I-szym półroczu, 4) na przewidziane do remontu w II-gim półroczu.

Każdą z rubryk własnościowych każdego osiedla (dzielnicy) wypełnia się kwotą przewidzianą jako pokrycie z ⅔ wpłat, jako pokrycie zadeklarowane przez właścicieli i odrębnie pokrycie dla tej grupy budynków, w której będą wykonywane remonty w zależności od tego czy Zarząd F.G.M. przyzna wyrównanie niedoboru i w jakiej wysokości. Limity dla grupy C dla każdego osiedla mogą być wypełniane dopiero po uzyskaniu decyzji z Zarządu F. G. M. Część 2 planu finansowego składać się ma z tylu odcinków (rubryk poziomych) dla ilu osiedli (dzielnic) ustalić należy odrębne wyniki.

Dane zawarte we wzorze II (plan wykonawczy R. K.): — w części A winny stanowić sumę danych rzeczowych o budynkach wytypowanych do remontu i zamieszczonych we wzorze III (wykazie budynków), a w części B sumę pokrycia finansowego, przewidzianą dla poszczególnych grup własnościowych z funduszu lokalnego (⅔ wpłat), z funduszu ogólnokrajowego (decyzja Zarządu F.G.M.) oraz zadeklarowanych przez właścicieli środków własnych. Plan wykonawczy sporządza się dla całego powiatu lub miasta wydzielonego bez rozbijania na osiedla lub dzielnicę.

Wzór III — (wykaz budynków objętych planem R.K.) — wypełnia się oddzielnie dla każdego osiedla lub dzielnicy wyodrębnionej w planie finansowym (wzór I).

Kolejność umieszczania budynków w wykazie winna w miarę możności wskazywać na stopień pilności remontu (najpilniejsze na pierwszych miejscach) ustalonej decyzjami wstępnymi Komitetu. Do wykazu mogą być wnoszone budynki niezależnie od tego czy zgłoszenia na nie wpłynęły, czy też nie, o ile Komitet uznaje niezbędność i pilność remontu.

Budynki mieszkalne z instalacjami

Tabela procentowa kosztów budowy murowanych budynków mieszkalnych posiadających od 1 do 6 kondygnacji

L. p.	Rodzaj robót	Ilość kondygnacji i liczby procentowe					
		1	2	3	4	5	6
1	Ziemne	5,10	3,15	2,55	2,10	1,76	1,53
2	Fundamenty	1,65	1,10	1,—	1,—	1,02	1,03
3	Izolacja	0,85	0,55	0,40	0,30	0,23	0,18
4	Ściany konstrukcyjne	23,35	22,75	23,60	23,—	24,13	25,04
5	Ściany działowe	3,22	3,70	3,86	4,—	4,04	4,04
6	Stropy i balkony	12,10	12,—	11,85	12,—	11,63	11,43
7	Schody	1,60	1,90	1,95	2,—	2,—	2,—
8	Balustrady	0,91	0,97	0,98	1,—	1,—	1,—
9	Więźba dachu	4,36	3,19	2,75	2,40	2,15	1,97
10	Pokrycie dachu	3,33	2,33	1,83	1,50	1,35	1,17
11	Blacharskie	0,70	0,66	0,64	0,60	0,57	0,52
12	Tynki wewnętrzne	3,23	4,35	4,62	5,—	5,10	5,16
13	Tynki zewnętrzne	1,87	1,95	1,97	2,—	2,—	1,98
14	Stolarka okien	5 21	5,65	5,78	6,—	6,05	6,10
15	Stolarka drzwi	4,36	4,76	4,89	5,—	5,—	5,—
16	Oszklenie	0,77	0,92	0,96	1,—	1,02	1,03
17	Podłogi i posadzki	4,53	6,25	6,63	7,—	7,—	7,02
18	Malowanie klejowe i lamp.	0,70	0,93	0,97	1,—	1,—	1,—
19	Malowanie olejne	1,60	1,85	1,93	2,—	2,—	2,—
20	Piece	4,30	5,40	5,70	6,—	6,—	6,04
21	Kuchnie	1,30	1,40	1,45	1,50	1,50	1,50
22	Instal. kan.-wod. ruraż	4,—	3,66	3,56	3,50	3,50	3,50
23	„ „ „ armatura	5,40	4,73	4,58	4,50	4,50	4,50
24	Instal. gazu ruraż	1,03	1,—	1,—	1,—	1,—	1,—
25	„ „ armatura	1,37	1,30	1,30	1,30	1,30	1,30
26	Inst. elektr. ruraż i przewody	0,86	0,80	0,80	0,80	0,80	0,80
27	„ „ armatura	0,54	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50
28	Różne	1, 6	1,95	1,95	2,—	1,85	1,66
	Razem	100%	100%	100%	100%	100%	100%

Budynki mieszkalne bez instalacji

Tabela procentowa kosztów budowy murowanych budynków mieszkalnych posiadających od 1 do 4 kondygnacji

L. p.	Rodzaj robót	Ilość kondygnacji i liczby procentowe			
		1	2	3	4
1	Ziemne	5,40	3,57	2,63	2,16
2	Fundamenty	1,82	1,18	1,07	1,07
3	Izolacja	0,95	0,60	0,43	0,32
4	Ściany konstrukcyjne	26,48	25,24	26,10	25,31
5	Ściany działowe	3,72	4,18	4,35	4,49
6	Stropy i balkony	13,60	13,20	12,99	13,07
7	Schody	1,90	2,20	2,24	2,30
8	Balustrady	1,11	1,15	1,15	1,18
9	Więźba dachowa	4,71	3,37	2,88	2,51
10	Pokrycie dachu	3,63	2,50	1,92	1,58
11	Blacharskie	0,75	0,60	0,65	0,62
12	Tynki wewnętrzne	3,93	5,18	5,45	5,90
13	Tynki zewnętrzne	2,27	2,31	2,32	2,34
14	Stolarka okien	6,01	6,38	6,50	6,71
15	Stolarka drzwi	5,06	5,41	5,54	5,62
16	Oszklenie	0,97	1,13	1,17	1,22
17	Podłogi i posadzki	5,93	7,99	8,45	8,88
18	Malowania klejowe i lamp.	0,90	1,18	1,20	1,24
19	Malowanie olejne	2,—	2,26	2,33	2,42
20	Piece	5,10	6,26	6,58	6,90
21	Kuchnie	1,50	1,58	1,62	1,68
22	Różne	2,26	2,45	2,43	2,48
	Razem	100,00	100,00	100,00	100,00

34

Tymczasowa instrukcja

z dnia 4 marca 1949 r.

w sprawie realizacji dotacji F.G.M. na przeprowadzenie remontów kapitalnych w I-szym półroczu 1949 r. wydana w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

(L. dz. G.M. 136/BM/49)

Uwagi ogólne

1) Instrukcja niniejsza określa czynności Komitetów Funduszu Lokalnego Gospodarki Mieszkaniowej zwanych dalej „Komitetami", Oddziałów Banku Gospodarstwa Krajowego (Banku Inwestycyjnego) zwanych dalej „Oddziałami B.G.K.". Dotacje z Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej na przeprowadzanie remontów kapitalnych zwane są dalej „Dotacjami", a osoby i instytucje, będące właścicielami lub zarządcami nieruchomości i uzyskujące te dotacje zwane są dalej „Inwestorami".

2) Instrukcja niniejsza normuje zasady uruchamiania dotacji w okresie do dnia 30 kwietnia 1949 r. tj. do czasu opracowania przez Komitety ostatecznego Planu Remontów Kapitalnych na 1949 r.

Częściowy plan remontów.

3) W oparciu o materiały zebrane zgodnie ze wskazówkami pisma z dnia 4.XII.1948 r. L. dz. G.M, 2531/WI/48 i po ewentualnym uzupełnieniu tych materiałów na podstawie napływających zgłoszeń (część VI „Wytycznych z dnia 12.II. 1949 r. G.M. 70/BM/49), Komitety zestawią niezwłocznie częściowy plan remontów przewidzianych do wykonania w I-szym półroczu 1949 r.

Wymieniony plan częściowy oprzeć należy na pokryciu z ⅓ wpływów F.G.M. (pkt. A wzoru I „Wytycznych"), znajdujących się na rachunku Komitetu w Oddziale B.G.K. w dniu 28.II.1949 r. oraz na ewentualnym pokryciu ze środków własnych inwestora (pkt C wzoru I).

4) Częściowy plan ustalony przez Komitet stanowi integralną część planu remontów kapitalnych na I-sze półrocze 1949 r. i podlega zatwierdzeniu przez Prezydium Miejskiej (Powiatowej) Rady Narodowej. Zatwierdzony plan częściowy zostaje niezwłocznie przesłany do oddziału B.G.K., w którym ulokowane są fundusze Komitetu.

5) Wraz z częściowym planem należy przesłać wykaz nieruchomości (wzór III „Wytycznych") powyższym planem objętych oraz w dwóch egzemplarzach kosztorysy remontów poszczególnych nieruchomości, o ile te kosztorysy zostały do momentu wysyłki planu częściowego sporządzone i zatwierdzone.

O ile kosztorysy nie zostały sporządzone, umieszcza się w ostatniej rubryce wzoru III sumę ustaloną na podstawie wstępnych obliczeń kosztów remontu.

Zawiadomienie inwestora i powołanie kierownika remontu.

6) Zarząd miasta wydzielonego lub wydział powiatowy, jako organ wykonawczy Komitetu, zawiadamia inwestora o przyznaniu dotacji i jednocześnie powołuje kierownika remontu dla nieruchomości należących do właścicieli prywatnych, którym przyznano dotacje. Organ wykonawczy Komitetu wzywa inwestorów:

a) do sporządzenia kosztorysów,

b) do przesłania oddziałowi B.G.K. poświadczonych przez tenże organ wzorów podpisów osób uprawnionych do dysponowania dotacją.

W nieruchomościach należących do właścicieli prywatnych wszelkie zlecenia zarówno robót jak i wypłat podpisują łącznie kierownik remontu wraz z właścicielem, a w przypadku współwłasności ze współwłaścicielem wyznaczonym przez organ wykonawczy Komitetu.

Sporządzanie kosztorysów.

7) Kosztorysy sporządzane na zlecenie inwestorów winny być opracowane w sposób określony zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 23.IX.1948 r. (Dz. U. M. O. nr 11, poz. 83) i pismem okólnym z dnia 6.XI.1948 r. (Dz. U. M. O. nr 13 poz. 106) i przedłożone Komitetowi za pośrednictwem organu wykonawczego w trzech egzemplarzach wraz z ewentualnym zatwierdzonym przez władzę budowlaną projektem robót remontowych. Organ wykonawczy Komitetu po sprawdzeniu kosztorysów przedkłada je do ostatecznej decyzji Komitetowi. Należność za wykonanie dokumentacji technicznej płatna jest sporządzającemu w granicach podanej w załączniku taryfy po ostatecznym ustaleniu dotacji przez Komitet.

Zlecanie wypłat.

8) Po złożeniu zatwierdzonego kosztorysu w oddzale B. G. K., inwestor uzyskuje prawo wykorzystywania dotacji na podstawie wystawionych przez niego zleceń wypłaty (patrz pkt. 11 i 12 instrukcji niniejszej).

9) Inwestor, który kosztorysu nie złożył, uzyskuje prawo w okresie do dnia 30 kwietnia 1949 r. wykorzystywania dotacji na podstawie wystawionych przez niego zleceń wypłaty (pkt. 11 i 12 instr. nin.) do wysokości 30% kwoty wstępnego obliczenia kosztów remontu.

Nadsyłanie kosztorysów i ostatecznych decyzji Komitetu.

10) Kosztorysy remontowe nieruchomości objętych planem częściowym inwestorzy nadsyłają do Komitetu w miarę ich sporządzania. Komitet dołączy do kosztorysów decyzje ustalające ostatecznie wysokość dotacji na poszczególne nieruchomości i prześle dwa egzemplarze kosztorysu wraz z decyzjami do oddziału B. G. K. Ostateczny termin nadsyłania kosztorysów stanowiących załączniki do planu częściowego ustala się na dzień 31 maja 1949 r.

Wypłaty dotacji.

11) Udokumentowane wypłaty z dotacji dokonywane są przez Bank ratami w miarę postępu robót w ramach 90% zatwierdzonego kosztorysu z zachowaniem przepisów o obrocie bezgotówkowym. Wypłaty dokonywane są na zlecenie inwestora, a przy remontach w nieruchomościach należących do właścicieli prywatnych na łączne zlecenie inwestora i kierownika remontu do rąk zleceniobiorcy lub dostawcy. Przy wykonywaniu remontu sposobem gospodarczym lub półgospodarczym wypłaty mogą być dokonywane do rąk inwestora, a przy remontach w nieruchomościach należących do właścicieli prywatnych — do rąk kierownika remontu. Wypłata pozostałych 10% sumy kosztorysowej może nastąpić po zakończeniu i przyjęciu robót.

Formę zleceń wypłaty ustali B. G. K.

Zaliczki.

12) Oddział B. G. K. może dokonywać wypłat gotówkowych lub przelewów w formie zaliczki z zachowaniem postanowień zawartych w pkt. 11. Termin wyliczenia się z za-

liczki wynosi 14 dni od daty podjęcia gotówki z tym, że dalsze wypłaty oddział B. G. K. uzależnia od wyliczenia się z poprzedniej zaliczki.

Środki własne inwestora

13) Zadeklarowana w zgłoszeniu suma środków własnych winna być po przyznaniu dotacji w określonym decyzją Komitetu terminie wpłacona do właściwego oddziału B. G. K., który będzie ją uruchamiał łącznie z przyznaną dotacją. Komitet może odstąpić od powyższego wymagania, jeżeli inwestor zakupił w granicach zadeklarowanych środków własnych potrzebne materały budowlane i zmagazynował je na miejscu budowy bądź wykonał na własny rachunek wyraźnie określoną w zgłoszeniu o dotację część robót objętych kosztorysem.

Kontrola finansowa.

14) Oddział B. G. K. wykonuje kontrolę robót remontowych prowadzonych z dotacji i środków własnych (pkt. 13). Oddział B. G. K. może posługiwać się przy wypłacie dotacji i wykonywaniu kontroli finansowej terenową siecią lokalnych instytucji bankowych.

Postanowienie końcowe.

15) Zasady uruchamiania dotacji na dalsze okresy ustali stała instrukcja Ministerstwa Odbudowy wydana w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

za Dyrektora Gabinetu: **St. Zakrzewski**

1 załącznik.

Załącznik do tymczasowej instrukcji w sprawie realizacji dotacji F. G. M. Nr G. M 136/BM/49 z dnia 4 marca 1949 r.

Normy wynagrodzenia za prace architektoniczne i inżynierskie przy wykonaniu dla remontów kapitalnych nieruchomości mieszkalnych: kosztorysów i ewentualnych projektów i obliczeń statycznych, rysunków roboczych wraz z kierownictwem nadzoru, rachunkowością i odbiorem robót łącznie z robotami remontowymi domowych instalacji wewnętrznych wodociągowo-kanalizacyjnych, centralnego ogrzewania, gazowych i elektrycznych.

Suma kosztorysu w złotych	I Kosztorys (ewentualnie: projekt obliczenia statyczne, rysunki robocze)	II Kierownictwo nadzoru, rachunkowość i odbiór robót budowlanych i instalacyjnych
	Wynagrodzenie w złotych	
50.000	1.200	4.130
100.000	2.300	8.250
200 000	3 300	11.050
300.000	4.250	13.800
400.000	5.010	15.800
500 000	5.760	17.800
600.000	6 510	19.800
800.000	8.160	23.330
1.000.000	9 550	26.830
1.500.000	13.600	37.830
2 000 000	17.250	48.700
3.000.000	22.500	59.400
4 000.000	28.650	72.100
5.000.000	34.000	84.600
6.000.000	38.750	96.600
7.000.000	43.300	107.100
8.000.000	47.400	117.550
9.000.000	50.800	128.000
10.000.000	53.700	138.400
12.000.000	61.250	159.200
14.000.000	67.600	178.140
16.000.000	72.700	197.070
18 000 000	77.000	216.000
21.000.000	85.000	241.800
24 000.000	91.200	266.400
27.000.000	97.200	290.400
30 000.000	102.000	314.400

Obliczanie wynagrodzenia na podstawie normy wykonuje się w sposób następujący:

1) w kolumnie sum kosztorysu szukamy sumy kosztorysu zaakceptowanego przez zleceniodawcę.
2) o ile suma kosztorysu jest identyczna z sumą w kolumnie to odczytujemy wysokości wynagrodzenia w kolumnach I i II.
3) o ile suma kosztorysu znajduje się pomiędzy sumami w kolumnie sum kosztorysu to w przypadku, gdy znajduje się w pierwszej połowie należy brać wynagrodzenie odpowiadające sumie niższej w I lub II kolumnie, gdy zaś znajduje się w drugiej połowie należy brać wynagrodzenie odpowiadające sumie wyższej w I lub II kolumnie.

Z uwagi na to, że roboty remontowe kapitalne w przeważającej części będą wymagały wykonania kosztorysów ustalono, że w razie konieczności wykonania projektów, obliczeń statycznych i rysunków roboczych będą one pokryte z wynagrodzenia za kosztorys (kolumna I).

Powyższe stawki należy traktować jako stawki maksymalne podlegające obniżce stosownie do zawieranej z inwestorem umowy w zależności od charakteru czynności (np kosztorysy napraw dachowych, otworów okiennych, kosztorysy bez instalacji i t. p.).

35

OKÓLNIK Nr. 7

z dnia 30 marca 1949 r.

Wytyczne do obliczenia współczynnika rozluźnienia (spulchnienia) gruzu.

(L. dz. III/6480/3/49)

Gruz leżący i pomierzony w hałdach, załadowany (na tabor przewozowy) do przewozu wykazuje zwiększenie objętości załadowanej, czyli t. zw. rozluźnienie (spulchnienie).

Wartość tego rozluźnienia w stosunku do objętości w stanie skomprymowanym waha się w dość szerokich granicach, zmienny jest bowiem skład i struktura rumowiska (stosunek różnych części składowych rumowiska) oraz okres oddziaływań atmosferycznych, czyli t. zw. uleżenie się.

Przeciętnie przyjmować można, iż rumowiska powstałe ze spalonego i zburzonego domu w ogólnej jego masie, po wyłączeniu cegieł całych, które się wybiera i ustawia w kozły, stanowią następujące grupy:

1. większe bloki muru lub konstrukcji betonowej, bądź żelbetowej,
2. cegły połówki i kawałki drobniejsze,
3. popiół, glina z polepy, miał z wapna i t. p.

Współczynniki rozluźnienia masy świeżo rozbitych murów lub żelbetu przyjmować przeciętnie należy:

dla muru	1,4 (t. j. ok. 1200 kg/m³)
dla konstrukcji betonowej lub żelbetowej po całkowitym usunięciu zbrojenia	1,5 (t. j. ok. 1500 kg/m³)
dla rozbitej konstrukcji żelbetowej z tkwiącymi kawałkami stali	1,6

Rozluźnienie pozostałego rumowiska zależne jest od jego wieku, w szczególności od przetrwanych okresów zimowych, a mianowicie:

dla świeżego rumowiska	1,1 (t. j. ok. 1300 kg/m³ *)
dla rumowiska uleżałego przez 1 okres zimowy	1,2 t. j. ok. 1450 kg/m³ *)
2 okresy zimowe	1,3 (t. j. ok. 1550 kg/m³ *)

Celem określenia średniego współczynnika rozluźnienia gruzu należy w przybliżeniu oszacować %-owy udział tego gruzu w poszczególnych rodzajach, poczym mnożąc przez spółczynniki dla poszczególnych rodzajów i sumując te procentowe iloczyny — otrzyma się średni % rozluźnienia.

W wyjątkowych spornych wypadkach, gdy ilości gruzu do wywiezienia przekraczają 10 000 m³ procent rozluźnienia można określić komisyjnie, doświadczalnie przez określenie objętości naładowania wozów i samochodów o dokładnie wymierzonej kubaturze, również dokładnie określoną ilością rumowiska.

Próbę tę należy powtarzać 3—5 krotnie w różnych miejscach.

Dyrektor Departamentu Budownictwa: **Inż. K. Tyszka**

*) dla rumowiska zawilgoconego lub zmieszanego z piaskiem ciężar należy zwiększyć o 100 kg/m³.

36

OKÓLNIK Nr. 8

z dnia 26 marca 1949 r.

Wyjaśnienie pojęcia budynku państwowego i właściwości władz budowlanych w odniesieniu do budynków państwowych.

(L. dz. V-2/923/49)

W związku z upaństwowieniem różnych gałęzi gospodarki narodowej, przechodzeniem szeregu obiektów prywatnych w czasowe użytkowanie urzędów oraz instytucji państwowych, lub na własność Skarbu Państwa na podstawie specjalnych ustaw, Ministerstwo Odbudowy na liczne zapytania poszczególnych organów nadzoru budowlanego odnośnie rzeczowej ich właściwości, związanej z pojęciem budynku państwowego, wyjaśnia jak następuje:

1. Za budynek państwowy w rozumieniu przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. „o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli" (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 216 z 1939 r.) należy uważać nie tylko budynek będący własnością Skarbu Państwa, lecz także każdy budynek zarządzany lub przejęty do budowy, odbudowy, przebudowy — przez organa władzy państwowej, bądź instytucji, zakładu, przedsiębiorstwa państwowego, lub pozostającego pod zarządem albo nadzorem państwowym. Powyższe dotyczy również nieruchomości, które mogą ulec reprywatyzacji do czasu formalnego ich przekazania osobie prywatnej.

2. Jak wynika z powyższego wyjaśnienia wszelkie roboty budowlane, wymienione w art. 333 prawa budowlanego, a dotyczące takich budynków, mogą być wykonywane — stosownie do postanowień art. 355 cytowanej ustawy — tylko po sporządzeniu względnie zatwierdzeniu odnośnych projektów przez właściwą władzę. Kompetencję do sporządzania i zatwierdzania projektów budynków państwowych należą w myśl art. 382 prawa budowlanego i art. 3 dekretu z dnia 24 maja 1945 r. o utworzeniu Ministerstwa Odbudowy (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 123) do Ministra Odbudowy, zaś w zakresie objętym art. 384 ust. 1) lit. c) tegoż prawa — do wojewodów, z wyjątkiem budynków strategicznych, kolejowych, lotniczych, portowych, wznoszonych na terenach handlowych portów morskich i budynków, związanych z żeglugą morską, jak latarnie morskie i t. p., które przed rozpoczęciem robót wymagają zatwierdzenia lub sporządzenia projektu przez odpowiednie władze resortowe. Dotyczy to również budynków, przeznaczonych na zakłady przemysłowe, których urządzenie wymaga zatwierdzenia w myśl przepisów prawa przemysłowego, budynków portowych, oraz budynków o specjalnym charakterze technicznym w zakładach podlegających władzom górniczym, które w myśl art. 392 ust. 1) i 2) i 348 ust. 2) prawa budowlanego należą do kompetencji państwowych władz przemysłowych, do urzędu morskiego lub do władz górniczych, niezależnie od tego czy są budynkami państwowymi, samorządowymi, spółdzielczymi lub prywatnymi.

Nie wymaga się zatwierdzenia projektu, gdy sporządzony został przez władzę, właściwą do zatwierdzania tego rodzaju projektów.

Zawarte w art. 384 ust. 2) prawa budowlanego upoważnienie dla wojewodów do przekazania starostom wydawania pozwoleń na budowę, przebudowę, zmiany i użytkowanie budynków nie dotyczy budynków państwowych. Dlatego też przekazywanie kompetencyj nie może mieć miejsca w odniesieniu do tych budynków objętych upoważnieniem, a wymienionych w art. 384 ust. 1) lit. c) tegoż prawa, które podpadają pod pojęcie budynku państwowego.

Ponieważ zatwierdzanie projektów budynków państwowych nie należy do organów samorządu terytorialnego, przeto pobieranie przez te organa opłat za czynności, związane z zatwierdzaniem tych projektów, nie miałoby podstaw. Zasada ta nie stanowi przeszkód do pobierania opłat za wykonanie czynności, poprzedzających udzielanie pozwoleń w myśl art. 385 lit. d) i 389 ust. 1) lit. e) prawa budowlanego.

3. Nieco odmiennie przedstawia się sprawo kompetencyj w zakresie nadzoru nad nowowznoszonymi lub istniejącymi budynkami państwowymi. Nadzór ten zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym sprawują właściwe państwowe organa techniczne, powołane do budowy, odbudowy i przebudowy oraz ogólnego zarządu gmachami państwowymi. Na podstawie dekretu z dnia 24 maja 1945 r. o utworzeniu Ministerstwa Odbudowy (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 123) nadzór ten — z wyjątkiem objektów wojskowych — należy do zakresu działania Ministerstwa Odbudowy i jego organów wykonawczych. W okresie późniejszym nastąpiło w tym zakresie pewnego rodzaju usamodzielnienie przedsiębiorstw państwowych i instytucyj państwowych, posiadających osobowość prawną, i w związku z tym przesunięcie na ich odcinku właściwości do wykonywania nadzoru technicznego na organa techniczne innych resortów, przede wszystkim Ministerstw: Obrony Narodowej, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Żeglugi, Przemysłu i Handlu. Nie mniej charakter budynków, należących do tych przedsiębiorstw, nie doznał zmiany. Należy je uważać w dalszym ciągu za budynki państwowe. W każdym jednak przypadku budowy państwowej resortowo właściwe organa techniczne sprawują czynności władzy nadzoru budowlanego, sporządzony przez nie akt kolaudacyjny zastępuje ostatecz-

ne oględziny budowy, a protokólarne oddanie budynku użytkownikowi — formalne pozwolenie na użytkowanie tegoż budynku.

Kompetencje te nie ulegają zmianie w świetle wydanych dnia 15 lutego 1949 r. instrukcyj dla inspektorów (kierowników) nadzoru (2K) i kierowników robót (3K) na budowach, wykonywanych ze środków publicznych przez przedsiębiorstwa sektora uspołecznionego na rzecz urzędów i instytucyj państwowych, z tym, że czynności władzy, powołanej do wykonywania nadzoru budowlanego, sprawuje z urzędu inspektor (kierownik) nadzoru, jako przedstawiciel zleceniodawcy, formalną kolaudację zastępują wnioski tegoż inspektora, dotyczące odbioru ostatecznego robót, odpowiedzialność zaś karna i dyscyplinarna z tytułu kierowania robotami budowlanymi spoczywa na kierowniku tych robót.

Powyższe nie dotyczy budów, wykonywanych przez przedsiębiorstwa sektora prywatnego, albo sposobem półgospodarczym, gdzie obowiązuje nadal instrukcja 1K (Dz. Urz. Min. Odb. Nr. 11, poz. 82 z 1948 r.).

4. Podane wyżej wyjaśnienia Ministerstwo Odbudowy poleca przyjąć za podstawę do rozstrzygania wszelkich zagadnień kompetencyjnych w zakresie budownictwa państwowego i zarządu nieruchomościami państwowymi przy stosowaniu obowiązujących przepisów prawa budowlanego.

Minister: w/z **J. Żakowski**

37

OKÓLNIK NR 10

z dnia 4 kwietnia 1949 r.

wydany w porozumieniu z Kancelarią Rady Państwa i Min. Adm. Publicznej w sprawie zaopatrzenia akcji remontów kapitalnych z FGM w materiały budowlane i organizacji wykonania remontów.

(L. dz G.M. 230/B.M./49)

A. Zaopatrzenie.

1. Ogólne zasady rozdziału materiałów budowlanych reguluje „Instrukcja Tymczasowa" dla instytucji podległych Ministerstwu Odbudowy z dnia 31.XII. 1948 r. (Dz. U.M.O, Nr 1/49, poz. 1) zwana dalej „Instrukcją".

2. Zaopatrzenie robót remontowych we wszystkie materiały (reglamentowane i niereglamentowane) następuje w zasadzie z zapasów przydzielonych Centralom Handlowym do wolnego obrotu.

Poszczególni inwestorzy bądź zleceniobiorcy nabywają potrzebne materiały budowlane bezpośrednio w Centralach — tam, gdzie Centrale posiadają własne składy, bądź w Spółdzielniach „Samopomocy Chłopskiej".

Przy nabywaniu towarów niereglamentowanych, lecz deficytowych obowiązuje kolejność pokrycia potrzeb, ustalona instrukcjami Ministerstwa Handlu Wewnętrznego (dawniej Ministerstwa Przemysłu i Handlu).

W razie zbiegu zapotrzebowań w ramach kolejności ustalonej instrukcjami M. H. W., ścisłą kolejność pokrycia potrzeb ustalą Komisje Społeczne powołane na podstawie osobnego zarządzenia Kancelarii Rady Państwa przy poszczególnych punktach zbytu.

3 W wypadku niemożności pokrycia zapotrzebowania materiałowego z puli przeznaczonej do wolnego obrotu w sposób określony punktem poprzedzającym, należy zgodnie z § 14 „Instrukcji" wystąpić do Dyrekcji Odbudowy (Miasta Gdańsk, Gdynia, Sopot, Elbląg, Szczecin, Dąb, Świnoujście, Wrocław i Poznań) lub architekta powiatowego celem pokrycia zapotrzebowania z kontyngentów Ministerstwa Odbudowy. O ile architekt powiatowy nie dysponuje materiałami, przekazuje wniosek wraz z opinią do właściwego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Odbudowy).

4. Wystąpienie o przydział materiałów sporządzają Zarządy Miast wydzielonych i Wydziały Powiatowe, jako organy wykonawcze Komitetów Funduszu Lokalnego. Wystąpienie to stanowi przewidziane § 18 „Instrukcji" zapotrzebowanie inwestora przeprowadzającego remont (budującego).

5 „Zapotrzebowanie budującego" sporządzone przez organ wykonawczy Komitetu zawiera stwierdzenie, że żądane ilości materiałów zgodne są z kosztorysami robót remontowych i zostaną użyte do wykonania robót pokrywanych z dotacji FGM. we wskazanych nieruchomościach (wzór w załączeniu).

Do dnia 30 kwietnia 1949 r. w wypadkach nie cierpiących zwłoki zapotrzebowanie może być sporządzone na podstawie wstępnego obliczenia kosztów remontu, przy czym organ wykonawczy Komitetu zaprowadzi specjalną kontrolę zużycia przydzielonych w ten sposób materiałów, przeznaczając ewentualną nadwyżkę na innych inwestorów.

6. Organa wykonawcze Komitetu nie występują o przydział materiałów reglamentowanych dla robót remontowych, których wykonanie inwestor zlecił Państwowym Przedsiębiorstwom Budowlanym (P.P.B.) lub Społecznemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu (S.P.B.), które to przedsiębiorstwa upoważnione są do samodzielnego zgłaszania zapotrzebowań materiałowych (§ 18 „Instrukcji").

7. Przy zaopatrywaniu w trybie § 14 „Instrukcji" roboty finansowane z dotacji FGM traktuje się w kolejności pokrycia zgłoszeń o przydziały materiałów reglamentowanych, jako należące do drugiej, z wymienionych w § 21 „Instrukcji" grup (inwestycje samorządowe) bez względu na formalną przynależność inwestora do grupy własnościowej. Dyrekcja Odbudowy, architekt powiatowy lub Wojewódzki Wydział Odbudowy wystawiają zlecenia na wskazanego inwestora lub zleceniobiorcę i przesyłają organowi wykonawczemu Komitetu.

8. Organ wykonawczy Komitetu doręcza zlecenia inwestorom, a przy robotach w nieruchomościach należących do właścicieli prywatnych kierownikowi remontu bądź wskazanemu przez nich zleceniobiorcy.

9. Gromadzenie przez inwestorów zapasów materiałów budowlanych przekraczających zapotrzebowanie na realizowane w roku bieżącym roboty jest niedopuszczalne.

10. Celem rozpoczęcia robót inwestor, bądź zleceniobiorca musi mieć zapewnione pełne pokrycie materiałowe. Nie oznacza to konieczności zmagazynowania wszystkich materiałów przed rozpoczęciem robót, lecz uzyskanie zapewnienia właściwej centrali czy składnicy o możliwości dostarczenia potrzebnych towarów we wskazanych terminach

B. Organizacja wykonania remontów. Dokumentacja.

11. Wykonanie dokumentacji (projekt — kosztorys) może i powinno być zlecane jako roboty dodatkowe inżynierom i technikom zatrudnionym w sektorze uspołecznionym. Przełożeni urzędów i instytucji podległych Ministerstwu Odbudowy winni zachęcić podwładnych do przyjmowania tych zleceń.

Wykonawstwo.

12. Inwestorzy mogą zlecać wykonanie robót przedsiębiorstwu, bądź prowadzić je sposobem gospodarczym lub półgospodarczym.

13. Zlecanie robót Państwowym Przedsiębiorstwom Budowlanym i Społecznemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu może nastąpić w okresie mniejszego obciążenia tych przedsiębiorstw robotami nowymi z Planu Inwestycyjnego.

14. Tworzenie samorządowych przedsiębiorstw remontowo-budowlanych uzasadnione jest tylko w tych miastach wydzielonych, w których rozmiar robót remontowych finansowanych z FGM. stwarza warunki pełnej opłacalności i pełnego zatrudnienia takiego przedsiębiorstwa. Orientacyjnie przedsiębiorstwa takie można by uznać za gospodarczo samowystarczalne przy zagwarantowanych zleceniach remontowych i innych co najmniej na kwotę 50 milionów zł rocznie. Ewentualne koszty organizacji przedsiębiorstwa winny być wkalkulowane w koszt robót prowadzonych z FGM.

15. Na terenach gdzie nie istnieje samorządowe przedsiębiorstwo remontowo-budowlane, lub gdzie nie jest ono w stanie przerobić kwot znajdujących się w dyspozycji, należy zlecać roboty remontowe w pierwszym rzędzie budowlanym i instalacyjnym spółdzielniom pracy, zrzeszonym w Centrali Spółdzielni Pracy.

16. W wypadku prowadzenia robót sposobem gospodarczym lub półgospodarczym należy przede wszystkim zainteresować wykonaniem prac zamieszkałych w remontowanych domach rzemieślników techników i robotników. Wskazane jest regulowanie należności za prace wykonywane w ten sposób według stawek akordowych.

Za Dyrektora Gabinetu:
St. Zakrzewski

Wzór do p 5 Okólnika Nr 10

Do
Architekta Powiatowego w ....
Dyrekcji Odbudowy

Zarząd Miejski (Wydział powiatowy) jako organ wykonawczy Komitetu Funduszu Lokalnego w .... zgłasza następujące zapotrzebowanie na materiały budowlane celem wykonania robót remontowych finansowanych z dotacji FGM

L. p.	Osoba lub instytucja na którą należy wystawić zlecenie, przydziału	Adres remontowanej nieruchomości	Nr akt. Komitetu Funduszu Lokalnego	Rodzaj i ilość zapotrzebowan. materiałów: Papa smołowa m²	Smoła kg	Pak kg	Blacha cynkowana m²	Rury wod. Ø 50 mm kg	Rury kan. żel. Ø 150 mm kg
1	Spółdzielnia Pracy «Blacharz» Chojnice. Dworcowa 120	a) Chojnice, Krótka 20	K/R/2/49	500	465	75	—	150	—
		b) „ Dworcowa 180	K/R/9/49	200	230	52	—	—	—
		c) „ Długa 120	K/R/12/49	—	—	—	55	100	—
2	Ryszard Smoliński, kier. remontu, Czersk, Kościelna 11	a) Czersk, Kościelna 20	K/R/18/49	600	510	90	—	—	120
		b) „ Zajęcza 25	K/R/19/49	100	85	15	—	—	50
3	Zarząd Nieruch. Miejskich Chojnice	a) Chojnice, Dworcowa 110	K/R/6/49	—	—	—	25	250	—
		b) „ „ 140	K/R/7/49	700	615	105	—	—	—
		c) „ Krótka 24	K/R/8/46	400	340	60		—	140

Wyżej wymienione materiały oraz ilości zgodne są z kosztorysami, znajdującymi się w aktach zgłoszeń o dotację poszczególnych nieruchomości.

Uprasza się o wystawienie zleceń na inwesterów, lub leceniobiorców wskazanych w rubryce 2 wykazu i przesłanie na ręce Zarządu Miejskiego (Wydziału Powiatowego) celem doręczenia odbiorcem. m. p. podpis

Komunikat.

W Monitorze Polskim Nr A-14 z dnia 14 marca 1949 r. zostały ogłoszone: pod poz. 197 — Zarządzenie Ministra Odbudowy o ustanowieniu obowiązującej normy budowlanej (PN/B-131) „Rysunek techniczny budowlany. Oznaczenia na rysunkach", oraz Obwieszczenia Przewodniczącego Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy o uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów: przy ul. Dworskiej (poz. 199), pomiędzy ul. ul. Żelazną—Towarową (poz. 200), przy ul. Jana Kazimierza (poz. 201) oraz drogi na Żerań (poz. 202).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zwolnienia od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej lokali użytkowych, zajętych na potrzeby biurowe przez niektóre stowarzyszenia i organizacje społeczne, kulturalne i zawodowe — zostało ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 13 z dnia 19 marca 1949 r. poz. 76.

Ogłoszenie.

Unieważnia się zagubioną legitymację służbową, wydaną przez Ministerstwo Odbudowy za Nr 625 dnia 22.XII.1948 r. na nazwisko inż. Benko Mariana.

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Odb.: prenumerata roczna — 600 zł. lub półroczna — 300 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa".

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Odbudowy, Warszawa, Al. Stalina 26.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 3500. Zam. 1477. B-7610 2. Cena zł 130